

TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN
100. YILI
KUTLU OLSUN

7. TOD Canlı Cerrahi Sempozyumu

1 - 4 Haziran

2023

Bilkent Otel

ANKARA

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

GLOKOM

KATARAKT VE REFRAKSİYON CERRAHİSİ

KORNEA VE OKÜLER YÜZEY

OKÜLOPLASTİK CERRAHİ

ŞAŞILIK

VİTREORETİNAL CERRAHİ

www.todnet.org

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ YÖNETİM KURULU

TOD Onursal Başkanı

Dr. Berati Hasanreisiođlu

TOD Genel Başkanı

Dr. Ziya Kapran

TOD Genel Sekreteri / Gelecek Dönem Genel Başkanı

Dr. Huban Atilla

Genel Merkez Saymanı

Dr. O. Murat Uyar

Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Sait Eğrilmez

Dr. Kıvanç Güngör

Dr. S. Uğur Keklikçi

Dr. Fatih Mehmet Mutlu

Dr. Feyza Önder

Dr. Banu Turgut Öztürk

Dr. Emrullah Taşındı

Dr. Gürsel Yılmaz

TOD CANLI CERRAHİ ORGANİZASYON KURULU (CANOK)

Dr. Ziya Kapran (Başkan)

Dr. Huban Atilla

Dr. M. Necdet Cinhüseyinođlu

Dr. Özlem Evren Kemer

Dr. Fatih Mehmet Mutlu

Dr. Banu Turgut Öztürk

Dr. O. Murat Uyar

Dr. Gürsel Yılmaz

Glokom Birimi

Dr. Kıvanç Güngör

Katarakt Ve Refraksiyon Cerrahisi Birimi

Dr. Fatih Karel

Kornea Ve Oküler Yüzey Birimi

Dr. Dilek D. Altınörs

Oküloplastik Cerrahi Birimi

Dr. Şeyda Karadeniz Uğurlu

Şaşılık Birimi

Dr. Yaşar Duranođlu

Vitreoretinal Cerrahi Birimi

Dr. Ali Hakan Durukan

09:00 - 10:30	SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 1 Moderatörler: Emine Şen, Nilay Öztürk Yüksel	
SS-01	Klinik ve Patolojik Olarak Tanı Konulan Malign Göz Kapağı Kitlelerinin Demografik Özellikleri ve Cerrahi Sonuçlarımız	Dr. Serhat Ayla
SS-02	İnvolyüsyonel Pitoz Hastalarında Levator Rezeksiyonu Sonrası Pitozis Derecelerine Göre Korneal Topografik Değişikliklerin Prospektif Değerlendirilmesi	Dr. Çağlar Erboğa
SS-03	Endoscopic Brow Lifting With Fat Grafting for Periocular Rejuvenation	Dr. Dorukcan Akincioglu
SS-04	Kliniğimizde Son 21 Yılda Takip Ettiğimiz İnvolyüsyonel Entropion Olgularına Ait Sonuçlarımız	Dr. Göksü Alaçamlı
SS-05	Kanalikül Travmalarında Demografik, Etyolojik ve Klinik Sonuçlar	Dr. Kübra Özata Gündoğdu
SS-06	Arka Kutup Retina ve Ganglion Hücre Tabakası Kalınlığı Asimetrisi Glokomatöz Hasarın Erken Bir Göstergesi midir?	Dr. Burcu Kemer Atik
SS-07	Glokom Jel Mikroimplant Ve Fakoemülsifikasyon Kombine Cerrahi Uygulanan Primer Açık Açılı Glokom Hastalarının Hümör Aköz Yapılarında Bulunan MCP-1, SPARC, Trombospondin-2 Moleküllerinin Miktarının İğneleme Zamanı ve Sayısı Üzerine Etkisi	Dr. Ceren Turkoglu Arli
SS-08	Primer Açı Kapanması Olgularında Lens Ekstraksiyonu Cerrahisinin Optik Sinir Başı ve Makuler Damar Dansiteleri Üzerine Etkisi	Dr. Büşra Dilara Yıldırım Erdal
SS-09	Trabekülektomi Geçirmiş Gözlerde Gonyoskopi Yardımlı Transluminal Trabekülotomi Sonuçlarımız	Dr. Berire Şeyma Durmuş Ece
SS-10	Topikal Prostaglandin ve Kurugöz Tedavisi Altındaki Glokom Hastalarında Kornea Epitel Kalınlığının Ön Segment Optik Koherens Tomografi İle Değerlendirilmesi	Dr. Numan Eraslan
SS-11	B12 Vitamininin Retina Sinir Lifi Tabakası Üzerine Etkisi	Dr. Serek Tekin
SS-12	Çocuklarda Covid-19 ilişkili Multisistemik İnflamatuvar Sendromda (MIS-C) Oküler Perfüzyonun Değerlendirilmesi	Dr. Mehmet İçöz
SS-13	Herpes Simpleks Virüs Ön Üveiti Ve Keratoüveitinin Klinik Özelliklerinin Ve Uzun Dönem Takip Sonuçlarının Değerlendirilmesi	Dr. Pınar Kaya
11:00 - 12:30	SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 2 Moderatörler: Ahmet Akman, Tamer Takmaz	
SS-14	Katarakt Cerrahisinde Nükleusu Özel Dizayn Chopper İle Mekanik olarak Kırma yöntemi	Dr. Yaşar Dağ
SS-15	Kapsüloleksis Çapının Katarakt Cerrahisi Sonrası Uzun Dönem Refraktif Sonuçlar Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi	Dr. Enes Uyar
SS-16	Katarakt Cerrahisi Yapılan Hastalarda Perioperatif Topikal Nepafenac Ve İntraoperatif Subtenon Triamsinolon Uygulamasının Optik Koherans Tomografi (OCT) Ve Optik Koherans Tomografi	Dr. Tuğba Çetinkaya

	Anjiyografi (OCT_A) Ölçümleri Üzerine Etkisi	
SS-17	Transskleral Z-Sütür Tekniği İle Skleral Fiksasyon Lens İmplantasyonu Sonrası Ön Segment Parametrelerinin Swept-Source Anterior Segment OCT İle Değerlendirilmesi	Dr. Elif Ceren Yeşilkaya
SS-18	Miyop Veya Miyop-Astigmat Olan Hastalarda Fakik Arka Kamara Lens İmplantasyonu Sonuçlarımız	Dr. Abdulkakim Tekçe
SS-19	Afakik İris Kıskaçlı Lens İmplantasyonunda Farklı Bir Korneal Kesim Yöntemi	Dr. Fatih Bilgehan Kaplan
SS-20	Scheimpflug Görüntüleme Sistemi ile Elde Edilen Alfa ve Kappa Açısı Değerlerinin İtrace Aberrometre Cihazı Verileri ile Karşılaştırılması	Dr. Berkay Akmaz
SS-21	Yüksek Hipermetrop Hastalarda LASIK Cerrahisinin Kısa Dönem Korneal Aberasyonlar Üzerindeki Etkisi	Dr. Dilara Özkoyuncu Kocabaş
SS-22	Miyop Astigmat Hastalarda Transepitelyal Fotorefraktif Keratektomi Cerrahisinin Kısa Dönem Optik Performans Üzerindeki Etkisi	Dr. Fuat Yavrum
SS-23	Korneal Refraktif Cerrahi Geçirmiş Olguların Gözyaşı Ozmolarite Testlerinin Karşılaştırılması	Dr. Mustafa Aksoy
SS-24	Kapsül Perforasyonu ile Birlikte Olan Perforan Göz Yaralanmalarında Katarakt Cerrahisi- Primer? Sekonder? Hekimin Hukuki Sorumluluğu	Dr. Meryem Dilara Kılıç
SS-25	Sağlıklı Yaş Grupları Arası Ön Ve Arka Segment Veri Tabanı Kıyaslaması	Dr. Yusuf Ziya Güven
13:30 - 15:00	SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 3 Moderatörler: Mutlu Acar, Leyla Asena	
SS-26	Kontakt Lens Kullanıcıları Meibografi, İnvaziv ve Non-İnvaziv Göz Yaşı Kırılma Zamanı Sonuçlarının Sağlıklı Kontrollerle Karşılaştırılması	Dr. İzlem Özturan
SS-27	Sütür İlişkili Komplikasyon Görülen Penetran Keratoplasti Hastalarda Sütürün Cerrahi Teknik Özelliklerinin Değerlendirilmesi	Dr. Gönül Karataş Durusoy
SS-28	Otozomal Dominant Polikistik Böbrek Hastalarında Speküler Mikroskopi ve OKTA Parametrelerinin Genetik Alt Tiplerine Göre Karşılaştırılması	Dr. İrem Önal
SS-29	Tekrarlayan Descemet Membran Endotelial Keratoplasti Sonuçlarımız ve Cerrahi Başarı Üzerine Etkili Faktörler	Dr. Rumeysa Koçak
SS-30	Fibrin Glue, Granülomla İlişkili Olabilir mi?	Dr. Şule Nur Acar Duyan
SS-31	Pterijum Ameliyatı Öncesi ve Sonrası Yüzey Düzensizliği ve Nüksün Ön Segment OKT ile Değerlendirilmesi	Dr. Zeynep Kunt
SS-32	COVID 19 Geçiren Pediatrik Hastalarda Kornea Endotelinin İncelenmesi	Dr. Gizem Gürbostan Soysal
SS-33	Tekrar Uygulanan Desme Membran Endotelial Keratoplasti Sonuçlarımız	Dr. Miray Faiz Turan

SS-34	Keratokonus Hastalarında Dresden, Hızlandırılmış ve Transepitelyal Korneal Kollajen Çapraz Bağlama Tedavisi Sonrası Görsel, Topografik ve Yüksek Sıralı Aberasyon Sonuçlarının Karşılaştırılması	Dr. Ayşe Nur Çoban
SS-35	Korneal Çapraz Bağlama Tedavisi Sonrası Epitel İyileşmesinde Enjekte Edilebilen Trombositten Zengin Fibrin (I-PRF) Etkinliğinin Ve İn Vivo Konfokal Mikroskopi Bulgularının Değerlendirilmesi	Dr. Huri Sabur
SS-36	Comparison of 6-Month Results of Allograft Corneal Ring Implantation in Keratoconus Patients according to prior Corneal Crosslinking status	Dr. Burcu Yücekul
SS-37	Künt Göz Travması Nedeniyle Hifema Gelişen Hastaların Korneal Tomografi Bulgularının İncelenmesi	Dr. Shavkatbek Karimov
SS-38	Travma Nedeniyle Keratoplasti Yapılan Gözlerde Greft Sağkalımına Etki Eden Faktörler	Dr. Ayşe Tüfekçi Balıkcı
15:30 - 17:00	SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 4 Moderatörler: Yasin Toklu, Pınar Bingöl Kızıltunç	
SS-39	İntravitreal Bevacizumab Enjeksiyonu Sonrası Farklı Diyabetik Maküler Ödem Tiplerinde Elipsoid Zon Değişikliklerinin Değerlendirilmesi	Dr. Utku Limon
SS-40	Prematür Retinopatisi Tedavisinde Uygulanan Argon Lazer Fotokoagülasyonun Erken Dönem Refraksiyon Kusuru Üzerine Etkisi	Dr. Funda Yılmaz
SS-41	Resveratrol ve Quercetin'in ARPE-19 Hücrelerinde Benzo(a)piren Kaynaklı Otofaji Üzerine Etkileri	Dr. Murat Kaşıkçı
SS-42	Naiv Retina Ven Dal Tıkanıklığı Hastalarında Peripapiller Retina Sinir Lifi Tabakasındaki İncelmenin Karşılaştırılması: Deksametazon İntravitreal İmplant'a Karşı İntravitreal Bevasizumab	Dr. Cemal Özsaygılı
SS-43	Retinal Ven Oklüzyonu Olgularında Serum Aterojenik İndekslerin ve İnsülin Direncinin Değerlendirilmesi	Dr. Serhat Eker
SS-44	Süperior Yırtıklı Regmatojen Retina Dekolmanı Olgularında Hava Tamponadın Kısa Dönem Sonuçları	Dr. Selda Çelik Dülger
SS-45	Miyopi ve Koroidal Vaskülarite İndeks İlişkisi	Dr. Selim Cevher
SS-46	Eğitilmiş Retinal Alan Tedavisi Uygulanan Santral Skotomlu Hastalarda Fiksasyon Parametrelerindeki Artışı Etkileyen Faktörler	Dr. Deniz Altınbay
SS-47	Okullarda Uygulanan Görme Tarama Programından Yönlendirilen Çocuklardaki Refraksiyon Kusurlarının Değerlendirilmesi	Dr. Duygu İnci Bozbiyık
SS-48	Horizontal Rektus Cerrahisinin Ön segment Parametreleri ve Korneal Wavefront Aberasyonlar Üzerine Etkisi	Dr. Ayna Sariyeva İsmayilov
SS-49	Konsekütif Ekzotropyanın Tedavisinde Farklı Cerrahi Tekniklerin Karşılaştırılması	Dr. Tuğba Gencaga Atakan
SS-50	Hirschberg Metoduyla Şaşılık Tespitinde Görüntü İşleme Tabanlı Yeni Bir Yöntem	Dr. Sabiha Güngör Kobat
SS-51	Dominant ve Dominant Olmayan Gözlerde Elektoretinogram Sonuçlarının Karşılaştırılması	Dr. Büşra Yıldırım

Sözlü Bildiri Özetleri

SS-01 [Oküloplastik Cerrahi]

Klinik ve Patolojik Olarak Tanı Konulan Malign Göz Kapağı Kitlelerinin Demografik özellikleri ve Cerrahi Sonuçlarımız

Serhat Ayla¹, Gizem Gürbostan Soysal², Murat Mercanlı³, Şeyhmus Arı¹

¹Gaziantep Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Gaziantep

²Gaziantep Dr. Ersin Arslan Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Gaziantep

³Muş Malazgirt Devlet Hastanesi, Muş

GİRİŞ VE AMAÇ:Klinik ve patolojik olarak tanı konulan malign göz kapağı kitlelerinin demografik özelliklerini ve yapılan cerrahi tedavi tekniği ile sonuçlarını sunmak
YÖNTEM:Kliniğimize 2019-2021 yılları arasında göz kapağında kitle nedeniyle başvuran, patolojik olarak malign kapak tümörü tanısı alan ve cerrahi tedavi uygulanan 26 hasta retrospektif olarak incelendi.Malign kapak tümörü tanısı alan hastaların tümörleri cerrahi sınır negatif raporlanacak şekilde eksize edildi. Kapak defektinin kapak boyutuna oranına göre primer kapama, kantotomi, kantoliz,ön ve arka lamelin flep ya da greft kullanılarak rekonstrüksiyon yapılan hastalar en az 1 yıl süreyle takip edildi Uygulanan cerrahi yöntemler, hastaların cerrahi sonrası kozmetik ve fonksiyonel sonuçları değerlendirildi
BULGULAR:Çalışmaya 26 hastanın 26 gözü dahil edildi.Yaş ortalaması 68,7 (41-85) yılı.22 hastanın patoloji sonucu bazal hücreli karsinom,2 hastanın skuamöz hücreli karsinom, 2 hastanın bazoskuamöz hücreli karsinom olarak raporlandı.Tüm hastalarda intraoperatif donuk kesit yöntemiyle lezyon sınırlarında tümör içeren hücrelerin bulunmadığı ortaya kondu.14 hastaya üst kapak 12 hastaya alt kapak rekonstrüksiyonu yapıldı.Kapak defekti boyutu 1/3'den küçük olan 6 hastaya primer kapama, kapak defekt boyutu 1/3-1/2 arasında olan 9 hastaya kantotomi, kantoliz, 2 hastaya kantotomi, kantoliz tenzel fleplerle rekonstrüksiyon yapıldı.Kapak defekt boyutu 1/2'den büyük olan 4 hastaya tarsakonjonktival flep, serbest cilt greft, 4 hastaya ise periost flep ve rotasyon flebi kullanılarak rekonstrüksiyon yapıldı.1 hastaya orbita invazyonu nedeniyle ekzenterasyon yapıldı.Takiplerde nüks izlenmedi
TARTIŞMA VE SONUÇ:Göz kapağı kitlelerinde erken tanı, tedavi ve sıkı takip önemlidir.Göz kapağı tümörleri en az 3 mm cerrahi sınır ile eksize edilmelidir.Intraoperatif donuk kesit yöntemi ile sağlam cerrahi sınır bulunduktan sonra oluşan defekt boyutuna göre farklı rekonstrüksiyon yöntemlerinin kullanılması ile göz kapağında kozmetik ve fonksiyonel düzelme sağlamak mümkündür

Anahtar Kelimeler: Kapakta kitle,Bazal hücreli karsinom,Rekonstrüksiyon

İnvölüsyonel Pitoz Hastalarında Levator Rezeksiyonu Sonrası Pitozis Derecelerine Göre Korneal Topografik Değişikliklerin Prospektif Değerlendirilmesi

Çağlar Erboğa, gözde aksoy aydemir, Emre Aydemir

Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Adıyaman, Turkey

GİRİŞ VE AMAÇ:İnvölüsyonel pitozisi olan hastalarda levator rezeksiyonu sonrası kornea topografisini ve meydana gelen topografik değişiklikleri değerlendirmek.

YÖNTEM:İnvölüsyonel pitozis gelişen 23 hastanın 30 gözüne anterior levator rezeksiyon ameliyatı uygulandı.Tüm gözlerde dikey göz kapağı açıklığı, marjin reflex uzaklığı, levator fonksiyonu, üst gözkapağı cilt kıvrımı yüksekliği ölçüldü. Görme keskinliği değeri kaydedildi. Pitozis derecesi hafif (1-2 mm), orta (3-4 mm) ve ağır (>4mm) olarak kaydedildi. Kornea astigmatizması, ortalama k değeri (Km), ön yüzey apikal keratometri (Akf), santral kornea kalınlığı (SKK) değerleri cerrahi öncesi ve sonrası 3. ayda bilgisayarlı tomografi (Sirius Topografi Sistem; CSO) ile değerlendirildi.

BULGULAR:23 hastanın 8'i kadın 15'i erkekti. Hastaların yaş ortalaması 75.40 ± 9.80 (60.00 – 89.00) idi. Anterior levator rezeksiyon cerrahisini takiben hastaların 3.aydaki takiplerinde hafif pitozis grubunda kornea astigmatizması, Km, Akf, SKK, görme keskinliğinde anlamlı değişme izlenmedi (hepsi için $p>0.05$). Orta pitozis grubunda kornea astigmatizması, Km, Akf değerlerinde azalma ve görme keskinliğinde artma saptanmasına rağmen anlamlı değer elde edilemedi (hepsi için $p>0.05$). Ağır pitozis grubunda ise kornea astigmatizması, Km ve Akf değerlerinde anlamlı azalma saptandı ($p:0.01$, $p:0.02$ ve $p<0.001$). Görme keskinliğinde anlamlı artma izlendi ($p:0.01$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:İnvölüsyonel pitozisten etkilenen yetişkin hastalar genellikle bulanık görme, sarkık göz kapağı ve görme alanı bozukluğu ile yaşam kalitesinin kötüleşmesinden şikâyet ederler Bu çalışma, göz kapağı pozisyonundaki değişikliklerin kornea ön yüzeyinde basınç oluşturduğunu, kornea yüzeyini değiştirdiğini ve görme kalitesini ve kornea kırma gücünü etkileyebilecek topografik değişikliklere yol açtığını düşündürmektedir. Preoperatif değerlendirme sırasında refraksiyon ve kornea topografisi dikkatli bir şekilde değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: İnvölüsyonel Pitoz,Korneal Topografi,Oküloplastik

SS-03 [Oküloplastik Cerrahi]

Endoscopic Brow Lifting with fat grafting for periocular rejuveniation

Dorukcan Akincioglu

Antalya Dünya Göz Hastanesi

BACKGROUND AND AIM:Endoscopic brow lift (EBL) operation may be used to treat brow ptosis arising from involuntional changes and brow lifting with reshaping for cosmetic appearance. My aim was to present anatomic and patient reported outcomes of satisfaction and recovery following EBL surgery to improve our results.

METHODS:Retrospective survey of 18 patients who had undergone EBL or EBL with concurrent autologous fat grafting (AFG) to assess outcomes using a questionnaire. Also, for each patient midpupil-to-brow height, brow fat span (BFS) and tarsal platform show (TPS) distances were measured preoperatively and at intervals postoperatively.

RESULTS:Two different methods were compared: EBL (n=10) and EBL with AFG (n=8). All patients reported that amount of lift was satisfactory. Eight (80%) patients reported increased cosmetic and younger appearance in EBL group while patients in group EBL with fat grafting reported 100% satisfaction for all questions. At first month postoperatively, each group had a significant change in mean pupil to brow height (7.53mm in EBL group and 7.79mm in EBL+AFG group, with no significant difference between two methods; $p=0.17$) However when measurements were compared more than 3 months postoperatively (mean, 6.2 months) there was a significant difference (6.87 in EBL and 7.47 in EBL+AFG; $p<0.01$)

CONCLUSIONS:EBL was found to be a well-tolerated and satisfactory method for periocular rejuveniation and results are more satisfying and longer lasting when combined with AFG

Keywords: Brow, Brow fat span, Endoscopic, Fat grafting, Periocular, Tarsal platform

Kliniğimizde Son 21 Yılda Takip Ettiğimiz İnvölüsyonel Entropion Olgularına Ait Sonuçlarımız

Göksü Alaçamlı¹, Rüveyde Garip¹, Yaşar Sait Erda²

¹Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Edirne

²Dünya Göz Hastanesi, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz kapağının; kantal tendonlar, tarsus, cilt gibi kapak destek yapılarının horizontal ve vertikal gevşemesi ile birlikte, orbiküler kasların hipertrofik durumu sonucunda içe dönüklüğü, entropion olarak adlandırılır. Alt kapak retraktörlerinin tarstan ayrışması ve horizontal kapak laksitesindeki artış invölüsyonel entropionun oluşumundaki en önemli iki faktördür.

YÖNTEM:2001-2022 tarihleri arasında, Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Kliniğinde, invölüsyonel entropion tanısı alıp, cerrahi olarak tedavi edilen olguların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Takip süresi en az 1 yıl olan olgular çalışmaya dahil edildi. 35 olgunun 40 gözü çalışmaya dahil edildi. Olguların ilk grubuna sadece "Alt kapak retraktör kısaltma" ile vertikal kapak güçlendirmesi prosedürü, ikinci grubuna ise, "Alt kapak retraktör kısaltma" nın yanında, "Lateral tarsal şerit" prosedürü ile horizontal kapak güçlendirilmesi işlemi uygulandı. Olguların takip süreleri içinde nüks ve/veya komplikasyon durumları incelendi.

BULGULAR:20 olgunun 22 gözüne, sadece alt kapak retraktör kısaltma, 15 olgunun 18 gözüne ise alt kapak retraktör kısaltmanın yanında, lateral tarsal şerit prosedürü uygulandı. Olguların yaş ortalaması 76.77±2.45 idi. İki grup arasında yaş ortalamaları açısından istatistiki fark yoktu. Olguların takip süreleri ortalama 5.12±0.99 yıldır. İki grup arasında takip süreleri ortalamaları açısından istatistiki fark yoktu. İlk grupta 20 olgunun 22 gözünün takibinde, 4 gözde (%18) nüks izlendi. İkinci grupta 15 olgunun 18 gözünün takibinde, 2 gözde (%11) nüks izlendi. Sadece alt kapak retraktör kısaltması yapılan grupta bir gözde konsekütif entropion gelişti.

TARTIŞMA VE SONUÇ:İnvölüsyonel entropion olgularımızda, alt kapak retraktör kısaltmanın yanında, lateral tarsal şerit prosedürü uygulanan olgularda; sadece alt kapak retraktör kısaltma uygulanan olgulara göre daha az nüks oranı elde edilmiştir. Bunun yanında, invölüsyonel entropion için, sadece alt kapak retraktör kısaltma da efektif bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Entropion, Cerrahi, Nüks, Alt kapak retraktör kısaltması, Lateral tarsal strip

SS-05 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Kanalikül Travmalarında Demografik, Etyolojik ve Klinik Sonuçlar

Kübra Özata Gündoğdu, Emine Doğan

Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ: Travmatik kanalikül kesisi olan olguların demografik, etyolojik ve cerrahi sonuçları açısından değerlendirilmesi

YÖNTEM: Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı'na 2018-2022 yılları arasında başvuran travmatik kanalikül kesisi olan 26 olgu, retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaşı, cinsiyeti, etkilenen göz ve kanalikül, yaralanma nedeni, ek klinik özellikler, cerrahi yöntem ve cerrahinin sonuçları retrospektif olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Kanalikül yaralanması nedeniyle cerrahi yapılan 26 hastanın yaş ortalaması $37,9 \pm 15,8$ olup, % 77'si erkek, % 23'ü kadındı. Hastaların 18'inde (%69) alt, 6'sında (%23) üst, 2'sinde (%8) hem alt hem üst kanalikül kesisi mevcuttu. Kanalikül travması nedenleri incelendiğinde hastaların %46'sında delici-kesici aletler (cam, dal, tornavida), %23'ünde düşme, %19'unda künt travma (demir, darp, çarpma, kapı kolu, tekme), %8'inde hayvan boynuzu, %3'ünde trafik kazası ile yaralanma idi. Hastaların 19'unda (%73) eşlik eden kirpikli kenar kesisi, 2'sinde (%8) kornea epitel defekti, 1'inde (%4) hifema ve 1'inde (%4) kommosyo retina mevcuttu. Cerrahi teknik olarak 16 hastaya (%62) 24 gauge branülün polivinil kloridden oluşan uç kısmı veya mini- monoka tüpü kullanılarak monokanaliküler entübasyon, 9 hastaya (%35) pigtail prob ile bikanaliküler anüler entübasyon yapılmıştır. Bir hastaya kanalikül ağızları bulunmadığından kanalikül onarımı yapılamamıştır. Tüp kalış süresi 3,23 ay (1-6) arasında idi. Kanalikül tamiri yapılan 25 hastanın 23'inde (% 92) anatomik başarı, 21'unda (%84) ise fonksiyonel başarı sağlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Travmatik kanalikül kesileri, tüm yaş gruplarını etkileyebilen bir durumdur. Kanalikül kesileri hastanın kanalikül durumu ve cerrahin tecrübesine göre monokanaliküler veya bikanaliküler entübasyon ile tedavi edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: kanaliküler entübasyon, kanalikül kesisi, travma

SS-06 [Glokom]

Arka Kutup Retina ve Ganglion Hücre Tabakası Kalınlığı Asimetrisi Glokomatöz Hasarın Erken Bir Göstergesi midir?

Burcu Kemer Atik¹, Berkay Hasan Arman², Çiğdem Altan¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

²Karaman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Karaman

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokomlu, glokom şüpheli ve sağlıklı gözlerde arka kutup total retina ve ganglion hücre tabakası (GHT) kalınlık asimetrisini değerlendirmek ve karşılaştırmak.

YÖNTEM:Çalışmaya 184 olgunun 368 gözü dahil edildi. Olgular 3 gruba ayrıldı: Sağlıklı olgular (kontrol), glokom şüpheli olgular ve glokom olguları. Göz içi basıncı (GİB) 21mmHg'nin altında olan ve glokomatöz optik sinir görünümü, retina sinir lifi (RSL) hasarı ve görme alanı (GA) defekti olmayan olgular kontrol grubuna; GİB'i 21mmHg üzerinde ve/veya glokomatöz optik disk görünümü olup RSL hasarı ve GA defektinin eşlik etmediği olgular glokom şüpheli grubuna; GİB değeri 21 mmHg üzerinde ve glokomatöz optik disk görünümü olan ve buna glokomatöz RSL hasarı ve GA defektinin eşlik ettiği olgular glokom grubuna dahil edildi. Retina kalınlığı (RK) ve GHT kalınlığı (GHTK), SD-OCT (Spectralis; Heidelberg Engineering) arka kutup asimetri analizi modu ile ölçüldü. Superior ve inferior hemisferler ayrı ayrı beş bölgeye ayrıldı(Resim 1). Her bölge için iki hemisfer ve iki göz arasındaki RK ve GHTK farkı (RKF1-5- GHTKF1-5) hesaplandı. Gruplar RKF ve GHTKF değerleri açısından karşılaştırıldı.

BULGULAR:Glokom grubuna 40, glokom şüpheli grubuna 182, kontrol grubuna 146 göz dahil edildi. Grupların RKF (RKF3 hariç) ve GHTKF (GHTKF 1-3 hariç) değerleri istatistiksel anlamlı düzeyde farklı idi ($p < 0,05$). RKF 2,4,5 değerleri glokom şüpheli ve glokom gruplarında kontrol grubundan daha yüksek iken ($p < 0,05$); iki grupta benzerdi ($p > 0,05$). RKF1 değeri ise glokom grubunda diğer iki gruptan daha yüksek idi ($p > 0,05$). Yine GHTKF 2,4,5 değerleri glokom şüpheli ve glokom grubunda benzer iken ($p > 0,05$); kontrol grubunda diğer gruptan daha düşük idi ($p < 0,05$). Olguların iki gözü karşılaştırıldığında; glokom şüpheli grupta GHTKF 2 değeri dışında, glokom grubunda ise GHTKF1 değeri dışında RKF ve GHTKF değerleri iki gözde benzerdi($p > 0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Arka kutup RK ve GHTK asimetri analizi glokomda erken tanı aracı olabilir. Bu konuda daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Arka kutup asimetri analizi, Ganglion hücre tabakası kalınlığı, Glokom, Retina kalınlığı.

Glokom jel mikroimplant ve fakoemülsifikasyon kombine cerrahi uygulanan primer açık açılı glokom hastalarının hüümör aköz yapılarında bulunan MCP-1, SPARC, Trombospondin-2 moleküllerinin miktarının iğneleme zamanı ve sayısı üzerine etkisi

Ceren Turkoglu Arli¹, Muhsin Eraslan², Goncagul Haklar³

¹Lokman Hekim Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

³Marmara Üniversitesi, Tıbbi Biyokimya Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom jel mikroimplant uygulanan primer açık açılı glokom (PAAG) hastalarında, subkonjonktival fibrozis oluşumu, cerrahi başarısızlık ve bleb iğneleme ihtiyacına neden olabileceğini düşündüğümüz MCP-1, SPARC ve Trombospondin-2 proteinlerini araştırmaktır. **YÖNTEM:**PAAG tanısı ile takip edilen 20 hastaya (6 kadın, 14 erkek, yaş: 68.50 ± 8.88) fakoemülsifikasyon (Grup 1), 16 hastaya (3 kadın, 13 erkek, yaş: 62.12 ± 7.26) ise jel mikroimplant ve fakoemülsifikasyon kombine cerrahi (Grup 2) uygulanmak üzere toplam 36 hasta (9 kadın, 27 erkek, yaş 66.11 ± 8.52) çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalar preoperatif ve postoperatif dönemde detaylı göz muayenesi, göziçi basıncı (GİB), retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve gangliyon hücre kompleksi (GHK) kalınlık ölçümleri ile değerlendirildi. Operasyona başlarken tüm hastalardan, limbal parasentez ile 50-200 µL hüümör Aköz (HA) örneği alındı. MCP-1, SPARC, TSP-2'nin jel mikroimplant sonrasındaki cerrahi başarısızlığa, bleb iğneleme sayısı ve zamanına etkisini araştırdık. **BULGULAR:**Jel mikroimplant ile GİB ve antiglokomatöz medikasyonda azalma gözlemlendi ($p<0.05$). Postoperatif komplikasyon oranı % 31.25'ti ve medikasyonla düzeldi. 6 ayın sonunda tam cerrahi başarı %60; kısmi cerrahi başarı %93; bleb iğneleme oranı %37.5'ti. postoperatif 1. gün ve 1. haftadaki GİB yüksekliğinin bleb iğneleme ihtiyacı ile ilişkisi anlamlıydı ($p<0.05$). Bleb iğneleme sayısı ile MCP-1, SPARC, TSP-2 arasında anlamlı ilişki saptanmasa da; preoperatif kullanılan molekül sayılarının ile MCP-1, SPARC ve TSP-2 arasında ve preoperatif GİB ile SPARC arasında anlamlı ilişki vardı ($p<0.05$). Ayrıca pre ve postoperatif RSLT ve GHK değerleri ile SPARC ve TSP-1 arasında anlamlı ilişki vardı ($p<0.05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**MCP-1, SPARC ve TSP-2'nin bleb iğneleme ve peritübüler fibrozisle ilişkili olduğunu söyleyecek verilerimiz kısıtlıdır. Fakat bu çalışmada kronik inflamasyonla, progresyon artışıyla ve PAAG evresinin artmasıyla başta SPARC olmak üzere incelediğimiz moleüllerin arttığı sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Minimal invaziv glokom cerrahisi, primer açık açılı glokom, monosit kemoatraktan protein-1, sisteinden zengin ve asidik salgılanan protein, trombospondin-2

Primer Açı Kapanması Olgularında Lens Ekstraksiyonu Cerrahisinin Optik Sinir Başı ve Maküler Damar Dansiteleri Üzerine Etkisi

Büşra Dilara Yıldırım Erdal, Emine Şen

Sağlık Bakanlığı Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer açı kapanması hastalarında lens ekstraksiyonunun radial peripapiller kapiller pleksus (RPC) ve maküler yüzeyel pleksus (YVD) ve derin pleksusu vasküler dansiteleri (DVD) ve FAZ üzerindeki etkisini değerlendirmek

YÖNTEM:13 PAK hastasının 13 gözü lens ekstraksiyonu cerrahisi öncesi ve sonrası 1. Ay ve 3. Ay takiplerinde OKTA ile makula için 6*6 mmlik optik sinir başı için 3*3 mmlik kesitlerde vasküler dansiteleri, faz parametreleri, RNFL ve maküler kalınlıkları değerlendirildi. Fakat 1 hastada 1. Ayda irvine gass sendromu gelişti ve çalışma dışı bırakıldı. Hastaların 3 aylık takiplerindeki farklılıklar tekrarlı ölçümler varyans analizi ile değerlendirildi.

BULGULAR:Hastaların ortalama yaşı 58,4± 10,5 idi. 3 aylık takipte GİB'da anlamlı fark izlenmedi.Post-op 1.ayda pre-op a göre; RPC' de tüm alan (TA), peripapiller (PP) VD anlamlı olarak düşüktü buna karşılık PP-RNFL kalınlığı anlamlı olarak artmıştı(p:0,013, p:0 026 ve p:0,033). Postop 3.ayda preopa göre RPC PP-VD anlamlı olarak düşüktü(p: 0,041). Makulada ise YVD ve FAZ parametrelerinde anlamlı değişim izlenmezken (p>0,05), DVD ise sadece fovea bölgesinde postop 3. Ayda preopa göre anlamlı artış izlendi(p:0,038). Makulada retinal kalınlıklar değerlendirildiğinde ise TA, fovea, parafovea, perifoveada hem postop 1.ayda hemde postop 3.ayda; preopa göre retinal kalınlıklar anlamlı yüksekti(tüm p≤0,001). Postop 1. Ay ve 3.ay arasında anlamlı fark gözlenmedi. PP-RNFL deki 1.aydaki artış foveal- YVD ve foveal- DVD 1.aydaki artışla yüksek düzeyde koreleydi(r:0,880 p<0,001; r:0,668 p:0,018). Ayrıca göz içi basıncındaki postop 1.aydaki düşüş ile TA-YVD ve perifovealar-YVD' ki postop 1.aydaki düşüşler birbirleriyle orta düzeyde koreleydi (r:0,613 p:0,034; r:0,627 p:0,029).

TARTIŞMA VE SONUÇ:PAK olgularında yapılan lens ekstraksiyonu sonrası optik sinir başı vasküler dansitesindeki azalış ve artan peripapiller RNFL ve makula kalınlıkları dikkat çekicidir. PAK ' a sahip olmak postop dönemde irvine gass sendromu gelişimi için bir risk faktörü olabilir.

Anahtar Kelimeler: Primer Açı Kapanması, Optik Kohorens tomografi anjiyografi, vasküler dansite, foveal avasküler zon

Trabekülektomi Geçirmiş Gözlerde Gonyoskopi Yardımlı Transluminal Trabekülotomi Sonuçlarımız

Berire Şeyma Durmuş Ece, Mehmet Uğur Işık, Zübeyir Yozgat, Erdem Yüksel
Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kastamonu

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmamızda, trabekülektomi ameliyatı geçirmiş ancak maksimum medikal tedaviye rağmen göz içi basıncı (GİB) kontrol altına alınamayan açık açılı glokom hastalarında, gonyoskopi yardımlı translüminal trabekülotomi'nin (GATT) etkinliğini değerlendirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Trabekülektomi ameliyatı olmuş ve maksimum medikal tedaviye rağmen GİB'i kontrol altına alınamaması nedeniyle GATT cerrahisi uygulanmış orta-ileri glokomlu 10 hastanın 10 gözü retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik özellikleri, ön segment ve gonyoskopik özellikleri, korneal kalınlıkları, GİB değerleri, medikasyon sayıları, c/d oranları, retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı değerleri not edildi. Cerrahi sırasında gerçekleştirilen trabekülotomi derecesi ve komplikasyonlar not edildi. Cerrahi sonrası, antiglokomatöz ilaçlara ihtiyaç duyulmadan GİB 15 mmHg'nin altına düşmesi veya GİB'de %30 düşme tam başarı, en fazla iki topikal ilaç ile aynı sonucun elde edilmesi nitelikli başarı, GİB'i kontrol etmek için ek cerrahiye ihtiyaç duyulması başarısızlık olarak kabul edildi.

BULGULAR: Hastaların ortalama yaşı 67.7 ± 8.8 idi. Hastalar ortalama 8.0 ± 3.5 (4 -15) ay takip edildi. Hastaların çoğunluğu psödoeksfolyasyona bağlı sekonder açık açılı glokom hastasıydı (%70, n: 7). Hastaların %70'ine (n:7) yalnızca GATT cerrahisi uygulanırken, %30'una (n:3) kombine cerrahi (Fakoemülsifikasyon+GATT) uygulandı. Hastaların cerrahi öncesi ortalama GİB seviyeleri 24.70 ± 6.41 mmHg iken, 1. Ay, 3. Ay, 6. Ay ve son kontrollerinde, sırasıyla; 12.70 ± 1.89 , 13.50 ± 1.35 , 11.75 ± 1.49 ve 12.70 ± 1.89 idi. Hastalar ameliyat öncesi ortalama 3.50 ± 1.08 ilaç kullanırken, son kontrollerindeki ortalama ilaç kullanımı 1.00 ± 1.41 idi. Hastaların %40'ında tam başarı elde edilirken, %60'ında nitelikli başarı elde edildi. Hiçbir hastada ek cerrahiye ihtiyaç duyulmadı. Dört hastada (%40) kendiliğinden gerileyen hifema saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Trabekülektomi geçirmiş gözlerde GATT cerrahisi, GİB'in düşürülmesinde etkili ve güvenli bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Açık Açılı Glokom, Gonyoskopi Yardımlı Transluminal Trabekülotomi, Psödoeksfolyasyon Glokomu, Trabekülektomi

SS-10 [Glokom]

Topikal prostaglandin ve kurugöz tedavisi altındaki glokom hastalarında kornea epitel kalınlığının ön segment optik koherens tomografi ile değerlendirilmesi

Numan Eraslan

Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Prostaglandin (PG) ve kuru göz monoterapisi alan glokom hastalarının kornea epitel kalınlıklarının (KEK) ve göz yaşı kırılma zamanı testlerinin (GKZT) tedavi içeriğindeki benzalkonyum klorür (BAK) miktarına göre gruplandırılıp, tedavi öncesi ve sonrası değerlerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Çalışmamıza PG tedavisi alırken kurugöz gelişip tedavi başlanan ortalama 36 aydır (12-69 ay) takip edilen 82 glokom hastası dahil edildi. Hastalar kendi içinde 3 gruba ayrıldı: Grup 1: İki adet (BAK) içeren, Grup 2: Bir adet BAK içeren bir adet içermeyen ve Grup 3: BAK içermeyen damla kullananlar. Hastaların ön segment optik koherens tomografi ile KEK değerleri korneada 6 mm çaplı alanda 17 bölgeye ayrılarak (Figür 1) ölçüldü. Her vizitte hastaların ayrıntılı muayeneleri ve GKZT ölçümleri yapıldı. **BULGULAR:**Üç grubun yaş ortalaması; cinsiyet (kadın/erkek); takip süresi (ay) ve Göz içi basıncı (mmHg) değerleri arasında anlamlı bir fark yoktu ($p=0.088$, $p=0.126$, $p=0.363$ ve $p=0.377$, sırasıyla). 1. Grupta kadrانların tamamında inceleme mevcuttu. Bunlardan santral 2 mm, parasantral 2-5 mm. superior ve nazal ile mid-periferal 5-6 mm'nin nazal ve inferior kadrانlarda sonuç istatistiksel olarak anlamlıydı ($p<0.05$). Grup 2 ve 3'de ise bütün kadrانlarda hafif bir inceleme veya kalınlaşma tespit edilse de bu durum istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p>0.05$). Ayrıca her üç grup arasında hem ilk vizit hem de son vizit ölçümlerinde GKZT değerlerinde anlamlı bir fark mevcuttu ($p<0.001$). GKZT ve epitel kalınlığı değişimi arasında ise zayıf ama anlamlı pozitif bir korelasyon mevcuttu (Spearman $r=0.291$, $p<0.05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Çalışmamızda 1. grupta KEK'de anlamlı bir inceleme mevcuttur. Bunun yanında kurugöz tedavisi almalarına rağmen ortalama GKZT değerleri 10 saniyenin altında ölçülmüştür. Bu duruma BAK'ın gözyaşı film tabakası ve epitel hücreleri üzerindeki toksik etkisi neden olmuş olabilir. Ayrıca epitel kalınlığındaki inceleme takibinin de kurugöz gelişiminin erken tespitinde klinik pratikte yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Topikal prostaglandin tedavisi, kurugöz, benzalkonyum klorür, kornea epitel kalınlığı, ön segment optik koherens tomografi

B12 Vitamininin Retina Sinir Lifi Tabakası Üzerine Etkisi

Serek Tekin, Sena Gülbay Eren

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Van

GİRİŞ VE AMAÇ:B12 vitamini, vücutta birçok reaksiyonda görev alan bir vitamindir. En önemli görevi hücrede DNA sentezinde yer almasıdır. Eksikliğinde periferik nöropatiler, hafıza bozuklukları, duyu durum bozuklukları, optik atrofi ve hematolojik problemler ortaya çıkabilir. Çalışmamızın amacı B12 vitamin eksikliği olan hastalarda replasman tedavisi sonrası optik koherens tomografi (OCT) ile yapılan optik sinir başının retina sinir lifi tabakası (RNFL) analizinde, kalınlık değişimi olup olmadığını ortaya koymaktır.

YÖNTEM:Çalışmaya, yeni tanı alan B12 vitamini eksikliği olan 61 hasta dahil edildi. Replasman tedavisi öncesi ve replasman tedavisinden 6 ay sonrasında OCT ile hastaların RNFL analizleri yapıldı. Tedavi öncesi ve sonrasında optik sinir başı RNFL kalınlıkları arasında fark incelendi. Hastaların bir gözü çalışmaya dahil edildi. **BULGULAR:**Hastaların 40'ı (%65,6) kadın, 21'i (%34,4) erkek idi. Yaş ortalaması $44,56 \pm 15,28$ (20-77) olarak saptandı. B12 vitamin düzeyleri ortalaması, replasman öncesi $147,49 \pm 31,11$ pg/ml olup bu değer replasmandan 6 ay sonra $482,55 \pm 54,7$ pg/ml olarak ölçüldü. Altı kadrandan yapılan optik sinir başı RNFL analizinde, nazal, superonazal ve superotemporal kadrarlarda replasman öncesine göre 6. ayda istatistiksel olarak anlamlı kalınlaşma artışı izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:B12 vitamini vücudun birçok hücresinde olduğu gibi merkezi sinir sistemi ve sinir lifi hücrelerinde de önemli bir role sahiptir. Çalışmamızda B12 vitamini eksikliği olan hastalarda RNFL kadrallarının bazılarında replasman tedavisi sonrasında belirgin kalınlık artışı olduğu saptandı. Literatürde de B12 vitamini eksikliği olan hastalarda RNFL kalınlıklarının kontrol gruplarına göre daha ince olduğunu gösteren bazı çalışmalar vardır. Ancak replasman öncesi ve sonrasında karşılaştıran bir çalışmaya rastlayamadık. Bu yönüyle çalışmamızın literatüre katkı sağlayacağını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: B12 vitamini, Optik koherens tomografi, Retina sinir lifi tabakası kalınlığı

Çocuklarda Covid-19 ilişkili Multisistemik İnflamatuar Sendromda (MIS-C) Oküler Perfüzyonun Değerlendirilmesi

Mehmet İçöz¹, Şule Gökçek Gürtürk İçöz², Mücella Arıkan Yorgun², Aysun Yahsi³, Gulsum Iclal Bayhan³

¹Yozgat Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

³Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Pediatrik Enfeksiyon Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Çocuklarda Covid-19 ilişkili multisistemik inflamatuvar sendromda (MIS-C) optik koherens tomografi-anjiyografi (OKT-A) ile optik sinir başı ve makuladaki vasküler değişiklikleri ve OKT görüntülerinden binarizasyon aracı kullanarak koroidal vasküler yapıyı değerlendirmek.
YÖNTEM:Prospektif dizayndaki bu çalışmaya MIS-C tanılı 21 hasta ile 31 sağlıklı katılımcı dahil edilmiştir. MIS-C hastalarında tanı sonrası 1. ay oküler muayene, OKT ve OKT-A görüntülemeleri yapıldı. Enhanced depth imaging - OKT ile koroid kalınlıkları; subfoveal, foveadan 1500 mikron uzaklıkta nazal ve temporal kadranda ölçüldü. Image J yazılımı binarizasyon metodu ile luminal, stromal ve total koroidal alanlar değerlendirildi. Luminal alanın total koroidal alana oranı koroidal vasküler indeks (KVİ) olarak belirlendi. OKT-A ile, radyal peripapiller kapiller pleksus (RPKP), yüzeysel kapiller pleksus (YKP), derin kapiller pleksus (DKP), koryokapillaris damar yoğunlukları ve koryokapillaris akım alanı analiz edildi.
BULGULAR:Herhangi bir oftalmolojik patoloji saptanmayan iki grubun yaş ve cinsiyet dağılımları benzerdi ($p>0.05$). Koroid kalınlıkları, stromal ve total koroidal alan değerleri iki grupta benzerdi ($p>0.05$). Luminal koroidal alan MIS-C hastalarında 1.03 ± 0.10 mm², sağlıklı kontrol grubunda ise 1.21 ± 0.24 mm² bulundu ($p<0.001$). KVİ değeri MIS-C hastalarında 0.51 ± 0.05 , sağlıklı kontrol grubunda 0.57 ± 0.08 saptandı ($p<0.05$). MIS-C grubunda koryokapillaris damar yoğunluğu ve akım alanı daha düşük bulundu ($p<0.05$). Ancak RPKP, YKP ve DKP damar yoğunlukları iki grupta benzerdi ($p>0.05$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:MIS-C hastalığında erken dönemde OKT-A ile; koryokapillaris damar yoğunluğu ve akım alanında azalma görüldü. Aynı zamanda, güncel indeks olan KVİ değeri ve luminal vasküler alanda azalma ile; koroidal vasküler yapıda etkilenme olabileceği gözlemlendi. Covid-19 ile ilişkili bu hastalıkta, erken dönemde oküler vasküler yapılarda etkilenme olabilir.

Anahtar Kelimeler: Koroid, koroidal vasküler indeks, koryokapillaris akım alanı, multisistemik inflamatuvar sendrom, oküler perfüzyon

Herpes simpleks virüs ön üveiti ve keratoüveitinin klinik özelliklerinin ve uzun dönem takip sonuçlarının değerlendirilmesi

Pınar Kaya, Seyfullah Aksu, Yasemin Özdamar Erol
Etlik Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Herpes simpleks virüs (HSV) ön üveiti ve keratoüveitinin klinik özelliklerinin karşılaştırılması.
YÖNTEM:Hastanemizde herpetik ön üveit (grup 1) ve keratoüveit (grup 2) tanısı alan ve en az 3 ay takip edilen hastaların klinik özellikleri retrospektif olarak değerlendirilmiştir.
BULGULAR:Çalışmaya 79 hastanın 79 gözü alınmıştır ve ortalama takip süresi 33.73 ± 28.74 (4-169) aydır. Grup 1'de 20'si (%51.3) kadın 39 (%49.4) hasta bulunmakta olup yaş ortalaması 48.9 ± 14.71 , grup 2'deki 20'si (%50) kadın 40 (%50.6) hastanın yaş ortalaması 47.52 ± 14.89 'dur (sırasıyla; $p=0.638$; $p=0.910$). Başvuruda en iyi düzeltilmiş görme keskinliği grup 1'de 0.56 ± 0.28 , grup 2'de 0.5 ± 0.32 ($p=0.317$); son muayenede sırasıyla 0.7 ± 0.28 ve 0.67 ± 0.32 ($p=0.697$) saptanmıştır. Göz içi basıncı başvuruda grup 1'de 25.3 ± 10.25 mmHg, grup 2'de 27.02 ± 12.25 mmHg ($p=0.559$), son muayenede sırasıyla 12.76 ± 5.8 mmHg, 16.71 ± 4.1 mmHg'dir ($p=0.001$). Başvuruda en sık görülen keratik presipitat tipi her iki grupta da granülomatöz-pigmente tiptir. İris atrofisi başvuruda grup 1'de %46.2 grup 2'de %17.5 ($p=0.006$) oranında; son muayenede sırasıyla %76.9 ve %60 ($p=0.106$) oranında bulunmuştur. Pupil distorsiyonu başvuruda grup 1'de %46.2, grup 2'de %30 ($p=0.139$); son kontrolde grup 1'de %64.1, grup 2'de %60 ($p=0.707$) oranında görülmüştür. Grup 2'de korneada en sık stromal (%55) tutulum saptanmış olup, son muayenede en sık korneal haze görülmüştür. Takip süresi boyunca grup 1'de korneal tutulum gelişmemiştir. Oral antiviral tedavi ise grup 1 ve 2'de sırasıyla 6.5 ± 5.1 , 7.07 ± 3.9 ay ($p=0.291$) kullanılmıştır. Grup 1'de takip süresi boyunca ortalama 1.71 ± 0.97 , grup 2'de 1.67 ± 0.72 ($p=0.771$) kez nöks görülmüştür. Grup 2'de ise 17 gözde (%42.5) korneal tutulumu olmaksızın ataklar görülmüştür. Grup 1'de ortalama 2.9 kez, grup 2'de ortalama 2.1 kez antiviral tedavi kesildiği halde tekrar başlanmıştır.
TARTIŞMA VE SONUÇ:HSV ilişkili ön üveit ve keratoüveitler ayrımı, gelişen komplikasyonların yönetimi, takibi ve tedavi açısından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Enfeksiyöz üveit, herpes simpleks virüsüyle ilişkili üveit, herpetik keratoüveit, herpetik üveit, ön üveit.

SS-14 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt Cerrahisinde Nükleusu Özel Dizayn Chopper İle Mekanik olarak Kırma yöntemi

Yaşar Dağ

Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt Cerrahisi uzun yıllardır Fakoemülsifikasyon yöntemi ile yapılmaktadır. Rutin cerrahi yaklaşımda Kataraktlı lensin nükleusunu aspire etmek için nükleusu parçalara bölmek ve sonrasında ultrason enerjisi ve vakum kullanılarak aspire etmek gerekmektedir. Amacımız Özel olarak tasarlanan Kim Double Chopper'a bezer tarafımızca modifiye edilmiş Chopper'ı kullanarak Fako yaptığımız ve nükleus bölme aşamasında vakum ve ultrason enerjisi kullanmadığımız olguları sunmaktır.

YÖNTEM:Katarakt cerrahisi yapılan hastaların video kayıtları incelendi. Özel Dizayn Chopper kullanılarak Mekanik fraktür yöntemi ile nükleus kırma işlemi yapılan vakalar çalışmaya dahil edildi. Chopper Kim double Chopper'ın biraz modifiye edilmiş şeklidir. 2,5 mm uzunluğunda ve 0.5 mm lik yuvarlak top şeklinde uç ile sonlanmaktadır. Bu şekilde nükleusu ekvatoradan tutup kavrama çok kolay bir şekilde yapılmaktadır. Operasyon yöntemi: Kapsüloleksis ve hidrodiseksiyon yapıldıktan sonra nükleusa rotasyon yaptırılmaktadır. Daha sonra Fako Probu ön kamaraya alındıktan sonra Chopper ön kapsül kenarının altından ekvatora doğru yatay bir şekilde ilerletilmektedir. Ekvatorda chopper dikleştirilerek nükleus kenarından yakalanır. Fako Probu Chopperın tam 180 derece karşısından nükleusa gömdürülür. Chopper ve Fako Probu birbirine yaklaştırıldığında nükleusun ortadan ikiye ayrılması sağlanır. Vakum ve ultrason enerjisi kullanılmaz.(Resim 1-3)

BULGULAR:30 vaka çalışmaya dahil edildi. Bütün hastalarda Nükleus kırılması başarılı bir şekilde gerçekleşti. Herhangi bir komplikasyon meydana gelmedi. Postop bütün hastaların Görme keskinliğinde artış saptandı. Ameliyat süreleri ortalama 10 ± 3 dk idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Katarakt cerrahisi yaparken nükleusu kırmak başarılı bir cerrahi için vazgeçilmezdir. Mekanik Fraktür Yöntemi ile Daha az ultrason enerjisi, daha az ön kamarada dalgalanma, daha az iris ve endotel hasarı ve etkili bir nükleus bölme işlemi gerçekleşmektedir. Endotel sayısı düşük ve floppy irisli olgularda güvenli bir cerrahi seçenek sunar.

Anahtar Kelimeler: Fakoda Mekanik Fraktür, Katarakt, Kim Double Chopper, Nükleus Chop.

SS-15 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Kapsüloreksis Çapının Katarakt Cerrahisi Sonrası Uzun Dönem Refraktif Sonuçlar Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Enes Uyar, İrem Er, Gülay Kara

Aksaray Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Aksaray

GİRİŞ VE AMAÇ:Kapsüloreksis çapının hastaların katarakt cerrahisi sonrasındaki refraksiyon değerleri üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Prospektif olarak planlanan çalışmaya 85 hastanın 85 gözü dahil edildi. Göz içi mercek gücünün hesaplaması düşük koherensli optik biyometri cihazı (Lenstar LS-900, Haag-Strait) ile SRK-T formülüne göre yapıldı. Katarakt cerrahisi sırasında cerrahi pergel ile kapsüloreksis çapı ölçüldü. Cerrahiden 1 hafta, 1 ay ve 18 ay sonra hastaların refraksiyon değerleri otorefraktometre ve arkasından sübjektif muayene ile belirlenerek sferik eşdeğerleri bulundu. Hastaların sferik eşdeğer sonucundan SRK-T formülünün tahmin ettiği sferik eşdeğer çıkartılarak ortalama refraktif hata (ORH) değeri hesaplandı. Kapsüloreksis çapına göre hastalar, Grup 1:>6 mm, Grup 2:>5,5 - 6 mm, Grup 3:>5-5,5 mm, Grup 4: 4,5mm - 5 mm olarak gruplandırıldı. Gruplar arasındaki karşılaştırma tek yönlü varyans analizi ile yapıldı.

BULGULAR:Hastaların 45'i (% 52,9) erkek, 40'ı (% 47,1) kadındı. Ortalama yaş $66,68 \pm 8,81$ (37-85) yılı. Gözlerin 46'sı (% 54,1) sağ, 39'u (% 45,9) sol gözdü. Hastaların ortalama kapsüloreksis çapı $5,52 \pm 0,48$ (4,50-6,80) mm idi. Grup 1'de 20 (% 23,5), Grup 2'de 22 (% 25,9), Grup 3'te 24 (% 28,2) ve Grup 4'te 19 (% 22,4) hasta vardı. 18. aydaki kontrolüne gelen hasta sayısı 30 kişiydi. Grupların ORH değerleri ve bu değerlerin zaman içerisindeki değişimleri Tablo 1 ve Grafik 1'de gösterildi. Yapılan çoklu karşılaştırma testlerinde 1. hafta ve 1. ayda Grup 1 ve 2'nin Grup 4'e göre ORH değerleri anlamlı olarak daha miyopik iken 18. ayda sadece Grup 1'in ORH değerleri Grup 4'e göre daha miyopikti (tüm analizler için $p < 0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Geniş çaplı kapsüloreksisin, katarakt cerrahisi sonrasındaki tahmin edilen refraksiyon değerlerinde, normal ve dar çaplı kapsüloreksislere göre daha fazla miyopik sapmaya neden olabileceği gösterildi. Uzun dönem takip edilen hastalarda kapsüloreksis çapı 5,5 mm'den fazla olanlarda zaman içerisinde miyopik kaymanın arttığı izlendi.

Anahtar Kelimeler: Kapsüloreksis çapı, Katarakt cerrahisi, Miyopik kayma, Ortalama refraktif hata, Sferik eşdeğer

SS-16 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt Cerrahisi Yapılan Hastalarda Perioperatif Topikal Nepafenac Ve İntraoperatif Subtenon Triamsinolon Uygulamasının Optik Koherans Tomografi (OCT) Ve Optik Koherans Tomografi Anjiyografi (OCT_A) Ölçümleri Üzerine Etkisi

Tuğba Çetinkaya

Gazi Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Samsun

GİRİŞ VE AMAÇ:Topikal nepafenac (%0.1) ve subtenon triamsinolonun katarakt cerrahisi öncesi ve sonrası OCT ve OCT_anjiyografi ölçümleri üzerine etkisinin incelenmesi.

YÖNTEM:Birinci grup hastaya perioperatif 2x1 %0.1'lik nepafenac, ikinci grup hastaya nepafenac ile birlikte intraoperatif subtenon 0.1cc triamsinolon uygulandı. Cerrahi öncesi ve sonrası OCT ve OCT_A ölçümleri alındı. Normallik testleri sonucuna göre T testi, Wilcoxon ve Mann Whitney U testleri ile ölçümler karşılaştırıldı. 0,05'den küçük olan sonuçlar anlamlı kabul edildi.

BULGULAR:84 hastanın 84 gözü incelendi. Her iki grupta da hastaların yaş ve cinsiyet dağılımları benzerdi. Birinci grup hastalarda RNFL ve GCL ölçümlerinde postoperatif değerlerde anlamlı artış görülürken, ikinci grup hastalarda hemen hemen hiç farklılık görülmedi. OCT_A ölçümlerinde ise 1.grupta deep inferior ve coryoretinalis temporal kadran kalınlaşma gösterirken, 2.grupta santral outer segmentte kalınlaşma görüldü. Diğer ölçümlerde anlamlı bir değişim görülmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Topikal NSAİ ajanların psödotanizasyon (KMÖ)tedavi ve profilaksisinde kullanılabileceği bildirilmiştir. KMÖ, nadir görülse de katarakt cerrahisinin görme azlığına neden olan bir komplikasyondur. Klinik-anjiyografik ve daha sıklıkla OCT temelli bir tanıdır. NSAİ ilaçlar ile düzelmeyen vakalarda subtenon veya intravitreal steroid ajanların da etkili olduğu gösterilmiştir. Çalışmalarda katarakt cerrahisi sonrası RNFL ve GCL kalınlıklarında artış olabildiği gösterilmiş ve bu değişim postop inflamasyonla ilişkilendirilmiştir. Bizim çalışmamızda da NSAİ grubunda pre-post RNFL ve GCL değişimlerinde anlamlı artış görülmekle beraber steroid grubunda hemen hemen hiçbir değişim olmamıştır. Bu sonuçlar intraoperatif triamsinolonun anti-inflamatuvar etkisine atfedilebilir. Sonuç olarak katarakt cerrahisi öncesi ve sonrası nepafenac kullanımı ile buna ilaveten intraoperatif triamsinolon kullanımının steroidin ilave antiinflamatuvar etkisi ile KMÖ gelişme olasılığını azaltabileceğini söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Nepafenac, Optik Koherans Tomografi, OptikKoherans Tomografi Anjiyografi, Triamsinolon

SS-17 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Transskleral Z-Sütür tekniği ile skleral fiksasyon lens implantasyonu sonrası ön segment parametrelerinin swept-source anterior segment OCT ile değerlendirilmesi

Elif Ceren Yeşilkaya, Tuğçe Dursun

SBÜ Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Transskleral Z-sütür tekniği ile skleral fiksasyon intraoküler lens (SF-IOL) implantasyonu uygulanan hastaların ön segment morfolojisini swept-source anterior segment optik koherens tomografi (SS AS-OCT) ile değerlendirmek.

YÖNTEM:Bu retrospektif dizaynda bir vaka-kontrol çalışmasıdır. Çalışmaya transskleral Z-sütür tekniği ile SF-IOL implante edilen 14 hastanın 14 gözü ile kontrol grubu olarak yaş uyumlu komplikasyonsuz fakoemülsifikasyon katarakt cerrahisi geçiren 15 hastanın 15 gözü dahil edildi. Tüm hastalara postoperatif dönemde SS AS-OCT uygulandı. Ön kamara genişliği (ÖKG), pupil çapı (PÇ), horizontal skleral spurlar arası aks ile pupil planı aks arası mesafe (SS-PP), nazal ve temporal iridokorneal açı (IKA), 500 µm'den anterior açıklık mesafesi (AAM500) ve 1000 µm'den iris kalınlığı (İK) karşılaştırıldı.

BULGULAR:Ortalama yaş SF-IOL grubunda $72 \pm 10,7$ kontrol grubunda $65,6 \pm 7,5$ ($p=0,06$) idi. SF-IOL ve kontrol grupları için sırasıyla SS AS-OCT bulguları şöyleydi: Ortalama (SD) ÖKG (mm) $12,48 (\pm 0,6)$ ve $12,29 (\pm 0,5)$ ($p=0,42$); PÇ (mm) $4,20 (\pm 0,4)$ ve $5,21 (\pm 1,1)$ ($p=0,02$); SS-PP (µm) $1030 (\pm 320,7)$ ve $520,8 (\pm 106,7)$ ($p=0,001$); nazal IKA $46,77^\circ (\pm 11,2)$ ve $41,53^\circ (\pm 6,6)$ ($p=0,23$); temporal IKA $49,31^\circ (\pm 10,7)$ ve $41,9^\circ (\pm 7,3)$ ($p=0,73$); nazal AAM500 (mm) $1,06 (\pm 0,3)$ ve $1,24 (\pm 0,3)$ ($p=0,01$); temporal AAM500 $1,03 (\pm 0,2)$ ve $1,35 (\pm 0,2)$ ($p=0,01$) idi; 1000 µm'den nazal IK $493,9 (\pm 117,5)$ ve $487,8 (\pm 96,1)$ ($p=0,96$); 1000 µm'den temporal IK $391,3 (\pm 56,1)$ ve $421,4 (\pm 90)$ ($p=0,32$) idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışmada SF-IOL grubunda temporal AAM500 ve PÇ kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı düşük bulunurken SS-PP mesafesi kontrol grubundan geniş bulunmuştur. Bu bulgular SF-IOL hastalarında iris konfigürasyonunun santralde belirgin artan bir açılanma yaptığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Skleral fiksasyon, Swept-source OCT, Z-sütür

SS-18 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Miyop veya miyop-astigmat olan hastalarda fakik arka kamara lens implantasyonu sonuçlarımız

Abdulkhakim Tekçe

Dünyagöz Hastanesi izmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Ekim 2018-Mayıs 2020 yılları arasında Dünyagöz Hastanesi'nde miyop veya miyop astigmatları olan, en az 12 ay kontrol muayenelerine gelmiş, ön kamara derinliği 3.00 mm'den fazla, iris ve pupil yapısı doğal, glokom, katarakt ve retina hastalığı gibi ek problemleri olmayan 30 hastanın 56 gözüne uygulanan fakik arka kamara lens implantasyonu sonuçlarını değerlendirildi

YÖNTEM:Preoperatif ve postoperatif 1.gün, 1.hafta, 1.ay, 3.ay, 6.ay ve 1.yıl uzak düzeltilmemiş görme keskinliği (GK), en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), yakın görme keskinliği (Jeager eşeli), ön segment muayene bulguları, her iki göz içi basıncı değerleri, manifest refraksiyon değerleri, korneal topografi cihazı ile ölçülmüş korneal keratometri, ön kamera derinliği, ve komplikasyonlar değerlendirildi

BULGULAR:Hastalar 21-40 yaş arasında (ortalama 30.24) ve 18'i (%60) kadın, 12'si (%40) erkek idi. Ameliyat öncesi manifest sferik eşdeğerleri(SE) ortalaması $-11,47\pm 3,22$ D iken, ameliyat sonrası 1.yıl $-0,47\pm 0,75$ D olarak bulundu. Ameliyat öncesi GK ortalaması $1,41\pm 0,26$ logMAR, ameliyat sonrası 1.yıl $0,19\pm 0,17$ logMAR olup; GK'lerinde anlamlı derecede artış saptandı. Ameliyat öncesi EİDGK ortalaması $0,35\pm 0,14$, ameliyat sonrası 1.yıl $0,13\pm 0,10$ logMAR olup; EİDGK'lerinde anlamlı derecede artış saptandı. Ameliyat sonrası 1.yılda manifest sferik eş değerinin(SE) $\pm 0,50$ D içinde bulunma oranı %69, $\pm 1,00$ D içinde bulunma oranı %92,1, $\pm 2,00$ D içinde bulunma oranı %95,5 olarak saptandı. 1 gözde hafif ön subkapsüler katarakt ve 1 gözde pigment dispersiyonu ve buna bağlı glokom görüldü

TARTIŞMA VE SONUÇ:Fakik arka kamara lens implantasyonu refraksiyon, görme keskinliği açısından oldukça tatminkar, etkili ve güvenilir bulunmuştur. İşlem sonrası akomodasyonun korunması, ameliyatın anestezi gerektirmeden hızlı bir şekilde yapılması, tahmin edilebilir refraksiyon değerlerinin sağlanabiliyor olması, kornea kalınlığını koruma avantajına sahip olması ve geri dönüşümü olan bir yöntem olması gibi özellikler nedeniyle önemli üstünlükler taşımaktadır

Anahtar Kelimeler: arka kamara lens, astigmat, fakik iol, miyop, refraktif

SS-19 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Afakik İris Kısaçlı Lens İmplantasyonunda Farklı Bir Korneal Kesi Yöntemi

Fatih Bilgehan Kaplan

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Afakik iris kısaçlı göz içi lensi(İK-GİL) implantasyonu, afakide, yapay göz içi lens subluksasyonunda, kristalin lensin subluksasyonunda kullanılmaktadır. İK-GİL, katlanamayan sert materyalden imal edilmiş olması nedeniyle geniş kesiyeye ihtiyaç duymakta ve yüksek cerrahi ile indüklenmiş astigmatizme (CİA)neden olmaktadır.

İK-GİL implantasyonunda CİA'nın azaltılması amacıyla farklı kesi yöntemleri kullanılabilir. Bu nedenle somurtan korneal kesi yöntemi kullandığımız İK-GİL implantasyonlarının sonuçlarını sunmayı amaçladık. **YÖNTEM:**Çalışmaya Haziran 2021-Ekim 2022 tarihleri arasında kliniğimizde İK-GİL implantasyonu uygulanmış hastalar retrospektif olarak incelendi. Somurtan korneal kesi ile retropupiller İK-GİL implantasyonu yapılan 14 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalarda korneal 2,8mm tünel kesisinin kornea kıvrımına ters yönde skleraya doğru 5,5 mm'ye genişletilmesi ile somurtan kesi oluşturuldu ve İK-GİL retropupiller olarak fikse edildi (Resim 1). **BULGULAR:**Hastaların 11'i (%78,6) erkekti. Ortalama yaş $71,21 \pm 10,31$ (52-84) idi. Cerrahi endikasyonlar sırasıyla, 8 hastada (%57,1) afaki, 4 hastada fakik lens subluksasyonu (%28,6), 2 hastada GİL dislokasyonu (%14,3) idi. Snellen ile en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) cerrahi öncesi $0,25 \pm 0,23$ 'ten, cerrahi sonrası 1. ayda $0,76 \pm 0,22$, 3. ayda $0,81 \pm 0,21$ 'e yükseldi ($p < 0,05$). Korneal astigmatizm cerrahi öncesi $1,19 \pm 0,44$ diyoptri iken sonrasında $1,46 \pm 0,49$ diyoptri olarak tespit edildi($p < 0,05$). CİA $0,28 \pm 0,51$ (min -0,7D max +1,0D) diyoptri idi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Çalışmamızda CİA'yı azaltmak amacıyla sıklıkla skleral tünel kesilerde kullanılan somurtan kesi yöntemini korneada uygulanmasını inceledik. 2021 yılında Kim ve ark. tarafından yayınlanan çalışmada İK-GİL implantasyonunda çeşitli kesi yöntemleri karşılaştırılmış ve en düşük CİA skleral somurtan kesi uyguladıkları hastalarda $0,63 \pm 0,37$ olarak saptanmıştır. Kornea kesisinin, korneal kıvrımın tersine genişletilmesi ile hastalarımızda CİA düşük değerlerde tutulmuştur.

Anahtar Kelimeler: iris kısaçlı lens, korneal somurtan kesi, afaki

SS-20 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Scheimpflug görüntüleme sistemi ile elde edilen Alfa ve Kappa açı değerlerinin iTrace aberrometre cihazı verileri ile karşılaştırılması

Berkay Akmaz, Mustafa Aksoy
Dünyagöz Hastanesi, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışma Scheimpflug görüntüleme sistemi ile elde edilen Alfa/Kappa açı değerlerinin iTrace aberrometre cihazı verileri ile karşılaştırılmayı amaçlamıştır.

YÖNTEM:Katarakt cerrahisi planlanmış ve Scheimpflug görüntüleme sistemi ile iTrace aberrometre sistemleri ile alfa ve kappa açı değerleri ölçülmüş olan hastaların verileri retrospektif olarak tarandı. İki cihaz verileri SPSS yazılımı kullanılarak karşılaştırıldı (Version 22.0). İstatistiksel değerlerin karşılaştırılması için 'Paired Sample T test' analizi kullanıldı.

BULGULAR:Katarakt cerrahi planlanmış olan ve alfa ve kappa ölçüm değer ölçümleri güvenilir olan 38 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların ortalama yaşları 59.2 yıldır. Scheimpflug görüntüleme sistemi ile elde edilen alfa açısı değeri $0.50\text{mm}\pm 0.17\text{mm}$ iken, iTrace aberrometre cihazı ile elde edilen alfa açısı değeri $0.48\text{mm}\pm 0.16\text{mm}$ idi.

Her iki cihaz arasında ölçümler arasında anlamlı fark yoktu. ($p=0.43$) Scheimpflug görüntüleme sistemi ile elde edilen kappa açısı değeri $0.28\text{mm}\pm 0.11\text{mm}$ iken, iTrace aberrometre cihazı ile elde edilen kappa açısı değeri $0.34\text{mm}\pm 0.18\text{mm}$ idi. Her iki cihaz arasında ölçümler arasında anlamlı fark vardı. ($p=0.004$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:İki cihaz karşılaştırıldığında alfa açı değerleri arasında benzer sonuçlar çıkmış olup anlamlı fark yoktu. Ancak kappa açı ölçümlerinde iki cihaz arasında benzer sonuçlar bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Alfa açısı, iTrace, Kappa açısı, Scheimpflug

Yüksek Hipermetrop Hastalarda LASIK Cerrahisinin Kısa Dönem Korneal Aberasyonlar Üzerindeki Etkisi

Dilara Özkoyuncu Kocabaş¹, Fuat Yavrum², Hasan Kızıltoprak³, Kemal Özüken¹

¹TOBB ETÜ Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Alanya alaaddin keykubat üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

³Adıyaman Tıp Fakültesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adıyaman

GİRİŞ VE AMAÇ:Yüksek hipermetrop hastalarda daha yüksek korneal aberasyon değerleri izlenmektedir. Bu özellikli hasta grubunda femtosaniye Lazer in situ keratomileusis (LASIK) cerrahisinin kısa dönemde korneal aberasyon üzerindeki etkisini değerlendirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Retrospektif ve kesitsel çalışmamıza Wavelight Allegretto Eye-Q 400Hz ekzimer lazer (Alcon, Forth Worth, TX, USA) ile wavefront optimize LASIK cerrahisi uygulanmış preoperatif sferik değeri $\geq +4.00$ dioptri (D) ve silindirik değeri < -0.75 D olan hastalar dahil edildi. Sirius topografi cihazı (Italy CSO, phoenix 1.2) ile ölçülen korneal aberasyon değerleri pupil çapı 3 mm ve 6 mm olmak üzere değerlendirildi (Resim 1). Preoperatif değerler ile postoperatif 1. ay ve 6. ay ölçümleri arasındaki ilişki tekrarlı ölçümlerde Friedman testi ile analiz edildi.

BULGULAR:Çalışmamıza 15 (9 kadın, 6 erkek) hastanın 20 gözü dahil edildi. Preoperatif değerler; Kmax 44.77 ± 1.86 D, en ince kornea kalınlığı 564.63 ± 37.84 μ m, sferik ekivalan $+5.91 \pm 1.88$ (+3.47 ile +9.87) D idi. Pupil çapı 3 mm iken 6. ay total aberasyon değerinde preoperatif ölçümlere göre anlamlı azalma izlendi ($p=0.038$, Tablo 1). 3 mm pupil çapında diğer parametreler açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı (Tüm değerler için $p>0.05$). Pupil çapı 6 mm iken 1. ay ve 6. ay sferik aberasyonda preoperatif değerlere göre anlamlı artış izlendi (Sırası ile $p=0.021$, $p=0.03$, Tablo 1). Ancak, 6 mm pupil çapında diğer aberasyon parametreleri açısından anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). Sferik değerler ile total aberasyon ve LOA arasında 3 mm ve 6 mm pupil çapında pozitif korelasyon saptandı (Total aberasyon için sırası ile $r=0.507$, $p=0.027$; $r=0.637$, $p=0.003$; LOA için sırası ile $r=0.584$, $p=0.009$; $r=0.624$, $p=0.004$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda LASIK cerrahisi ile kısa dönemde total aberasyonlarda azalma izlenmesine rağmen sferik aberasyon indüklenmektedir. Refraktif cerrahide yüksek hipermetropik olgularda tercih edilen bu yöntem için daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hipermetrop, LASIK, aberasyon

Miyop Astigmat Hastalarda Transepitelyal Fotorefraktif Keratektomi Cerrahisinin Kısa Dönem Optik Performans Üzerindeki Etkisi

Fuat Yavrum¹, Dilara Özkoyuncu Kocabaş², Kemal Özülken²

¹Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

²TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Miyop astigmat hasta grubunda transepitelyal fotorefraktif keratektomi (t-PRK) cerrahisinin kısa dönemde korneal aberasyon ve optik performans üzerindeki etkisini değerlendirmektir. **YÖNTEM:**Retrospektif ve kesitsel çalışmamıza kliniğimizde t-PRK cerrahisi uygulanmış preoperatif miyop astigmat değeri ≥ 1.00 dioptri (D) olan hastalar dahil edildi. Preoperatif silindirik değer -2.76 ± 1.15 (-1.50 ile -5.25) idi (Tablo 1). Sirius topografi cihazı (Italy CSO, software version: phoenix 1.2) ile ölçülen korneal aberasyon, Modülasyon Transfer Fonksiyonu (MTF) ve Strehl oranı nokta dağılım fonksiyonu (PSF; Point Spread Function) değerleri pupil çapı 3 mm ve 6 mm olmak üzere değerlendirildi. Preoperatif ve postoperatif 6. ay ölçümleri arasındaki ilişki Bağımlı örneklem t-testi ile analiz edildi. **BULGULAR:**Çalışmamıza 30 (18 kadın, 12 erkek) hastanın 50 gözü dahil edildi. Cerrahiden 6 ay sonra yapılan ölçümlerde ortalama silindirik değer -0.28 ± 0.41 D, sferik ekivalan -0.43 ± 0.55 idi (Tablo 1). Korneal aberasyon değerleri hem 3 mm hem de 6 mm pupil çapı ile değerlendirildiğinde düşük sıralı aberasyon (LOA), vertikal astigmatizm ve vertikal trefoil değerlerinde anlamlı azalma izlendi (Tüm değerler için $p < 0.05$, Tablo 2). Postoperatif 6. ayda sferik aberasyon değerinde 6 mm pupil çapında istatistiksel olarak anlamlı artış izlendi ($p = 0.010$, Tablo 2). Postoperatif 6. ay analizlerine göre hem 3 mm hem de 6 mm pupil çapında MTF vertikal 5 cpd ve 20 cpd frekanslarında preoperatif değerlere kıyasla artış izlenmektedir (Tüm değerler için $p < 0.05$; Resim 1 ve 2). 3 mm pupil çapında MTF vertikal 10 cpd ve 6 mm pupil çapında vertikal 15 cpd frekansında ise postoperatif dönemde istatistiksel anlamlı artış saptandı (Sırayla $p = 0.037$, $p = 0.003$; Resim 1, Tablo 3). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Miyop astigmat düzeltilmesi için tercih edilen t-PRK cerrahisi ile kısa dönemde korneal aberasyonlar indüklenmesine rağmen optik performansda artış gözlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fotorefraktif Keratektomi, korneal aberasyon, optik performans,

SS-23 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Korneal refraktif cerrahi geçirmiş olguların gözyaşı ozmalarite testlerinin karşılaştırılması

Mustafa Aksoy¹, Ali Küçüködük²

¹Dünyagöz Hastanesi, Göz Hastalıkları Bölümü, İzmir

²KTO Karatay Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Korneal refraktif cerrahi (LASIK ve SMILE) uygulanmış olguların gözyaşı ozmalaritesinin karşılaştırılması

YÖNTEM:Korneal refraktif cerrahi uygulanan ve 2021 Haziran – 2022 Aralık arasında merkezimize başvurmuş hastaların gözyaşı ozmalarite testi retrospektif olarak tarandı. Tüm hastalara gözyaşı ozmalarite testi ölçümünde TearLab® cihazı kullanıldı. Korneal refraktif cerrahi geçiren hastalar iki gruba ayrıldı. Birinci gruba LASIK (Grup 1) ve ikinci gruba SMILE (Grup 2) cerrahisi uygulanan hastalar dahil edildi. Hastaların sonuçları SPSS 22.0 (IBM Inc., Chicago, IL, USA) ile değerlendirildi

BULGULAR:Toplam 28 (15 kadın, 13 erkek) hastanın 56 gözü çalışmaya dahil edildi. Grup 1’de 13 hasta (26 göz), Grup 2’de 15 hasta (30 göz) mevcuttu. Grup 1 için ortalama cerrahi sonrası geçen süre 34.6 ay, Grup 2 için geçen süre. 26.3 ay olarak bulundu. Grup 1 için ortalama ozmalarite değerleri $301,8 \pm 7,3$ mOsm/L (293-311mOsm/L) idi; grup 2 de ise $297,6 \pm 12,8$ mOsm/L (289-317 mOsm/L) olarak bulundu. İki grup arasında anlamlı fark vardı. (p= 0.02)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma SMILE yönteminin LASIK yöntemine göre daha az kuru göz şikayetlerine neden olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gözyaşı ozmalaritesi, SMILE, LASIK

Kapsül Perforasyonu ile Birlikte Olan Perforan Göz Yaralanmalarında Katarakt Cerrahisi- Primer? Sekonder? Hekimin Hukuki Sorumluluğu

Meryem Dilara Kılıç, Ali Altan Ertan Boz
Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ:Açık glob yaralanmalarında, katarakt ekstraksiyonu reperasyon sırasında(primer) veya sonrasında(sekonder) yapılabilir.Çalışmamızda açık glob yaralanması nedeniyle primer ve sekonder katarakt cerrahisi yapılan hastaların klinik bulguları karşılaştırılarak medikolegal sorunların incelenmesi amaçlandı.
YÖNTEM:2015-2022 yıllarında kliniğimizde ön kapsül perforasyonu ile birlikte perforan göz yaralanması olan hastalar katarakt ekstraksiyonu yapılma zamanına göre primer ve sekonder olarak gruplandırıldı.Hastaların başvuru en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK), sekonder grupta reperasyon sonrası göz içi basıncı(GİB) ölçümü ve her iki grupta katarakt cerrahisi sonrası 1. ay EİDGK ve GİB ölçümü ve komplikasyonlar kaydedildi.Oküler Travma Skorlaması(OTS) yapıldı.

BULGULAR:Primer(17) ve sekonder(14) grupta yaş ortalaması 45,2±20,5 yıl idi.Hastaların 25'inde zon I, 6'sında zon II yaralanma mevcuttu.Başvuru EİDGK(LogMAR) primer grupta 0,01±0,004 (P+; 2 mps), sekonder grupta 0,03±0,038 (P+;0,15) idi.(p>0,05)OTS primer grupta 2,11±0,33; sekonder 2,35±0,49 idi.(p>0,05)GİB, sekonder grupta katarakt ekstraksiyonu öncesi 28,14±13,23 mmHg (8-45mmHg), iken sonrası 13,79±3,14 mmHg olup anlamlı fark izlendi.(p<0,05)Primer ve sekonder grup arasında katarakt cerrahisi sonrası 1. ayda EİDGK ve GİB ölçümleri açısından anlamlı fark izlenmedi.(Sırasıyla; 0,46±0,28 ve 0,43±0,27; p>0,05; 12,47±3,39 ve 13,79±3,14; p>0,05)2 hastada dekolman (%6,45), 1 hastada vitreus hemorajisi (%3,22) görüldü.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Reperasyon ile katarakt cerrahisinin birlikte yapılması inflamasyonun, medikal tedaviyle kontrol edilemeyen GİB yüksekliğinin, fakoanflaktik-fakomorfik glokom gelişiminin önlenmesi açısından önemlidir.Sekonder cerrahide ön kamara darlığı ve perfore ön kapsülün görülememesi gibi cerrahiye zorlaştıran faktörler mevcuttur.Çalışmamızda sekonder grupta anlamlı GİB yüksekliği saptandı.GİB yüksekliği medikal tedaviyle kontrol edilemediğinde nihai görmeyi olumsuz etkileyebilir ve hekimin hukuki sorumluluğuna neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: ön kapsül perforasyonu, perforan glob yaralanması, travmatik katarakt

SS-25 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Sağlıklı yaş grupları arası ön ve arka segment veri tabanı kıyaslaması

Yusuf Ziya Güven, Mehmet Özgür Zengin
İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Sağlıklı yaş gruplarında ön ve arka segment parametrelerini kıyaslamak ve yaşa bağlı olarak değişimleri değerlendirmek

YÖNTEM:Çalışma prospektif ve kesitsel olup oftalmolojik açıdan semptomu veya bulgusu olmayan poliklinik hastalarından oluşmaktadır. Çalışma grupları onar yaş aralığı olacak şekilde gruplandırılmıştır. Çalışmaya 10-20 yaş aralığında 35 kişi, 20-30 yaş aralığında 35 kişi, 30-40 yaş aralığında 35 kişi, 40-50 yaş aralığında 36 kişi olmak üzere toplamda 141 kişi dahil edilmiştir. Tüm katılımcılara optik koherens tomografi (OKTA) çekilmiş ve yine aynı markanın cihazı ile ön segment ölçümleri alınmıştır.Tüm hastaların koroid ve makula kalınlıkları,vasküler ve perfüzyon dansite (VD, PD),foveal avasküler zon (FAZ) alanı değerleri alınmıştır. Ön segmentte ise aksiyel uzunluk (AU), ön kamera derinliği (ÖKD), mezopik pupil çapları (MPÇ) alınmıştır.

BULGULAR:ÖKD ve MPÇ yaşla beraber azalmaktadır. Tüm yaş grupları arasında AU ve MPÇ bakımından istatistiksel fark vardır (tüm gruplar arası $p<0.05$). Total VD, iç VD ve özellikle merkez VD yaşla beraber azalmaktadır, 10-20 yaş grubunda (9.63 ± 1.3 , 8.77 ± 1.9 , 7.01 ± 1.5), 40-50 (8.05 ± 1.8 , 7.52 ± 2.0 , 4.22 ± 2.0) yaş grubuna göre her iki değer de istatistiksel olarak yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). PD grubuna baktığımızda ise özellikle merkez PD değeri yaşla beraber azalmaktadır ve 10-20 yaş grubu ile diğer yaş grupları arasında ayrı ayrı istatistiksel fark mevcuttur. FAZ alanı ile tüm ve merkez VD, PD değerleri arasında ters korelasyon bulunmuştur. Koroidal fovea yaş ilerledikçe istatistiksel olarak gruplar arasında fark olacak şekilde incelmış bulunmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Günlük pratiğimizde sıkça kullandığımız ön ve arka segment cihazlarının normali yansıtan sayısal parametreleri yaş grupları arasında farklılık gösterebilir. Cerrahi kararlarda ve poliklinik takiplerinde her bireyin normali kendi yaş grubu içinde değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: arka segment parametreleri, optik koherens tomografi, ön segment parametreleri, sağlıklı populasyon

Kontakt Lens Kullanıcıları Meibografi, İnvaziv ve Non-İnvaziv Göz Yaşı Kırılma Zamanı Sonuçlarının Sağlıklı Kontrollerle Karşılaştırılması

İzlem Özturan, Özlem Dikmetaş, Deniz Alyan, Ali Bülent Çankaya, Sibel Kocabeyoğlu
Hacettepe Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilimdalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz yaşı filmi fonksiyonunun en önemli göstergesi göz yaşı film stabilitesidir. Göz yaşı film stabilitesinin değerlendirilmesi göz yaşı kırılma zamanının invaziv ya da non-İnvaziv yöntemlerle tespit edilmesi ile mümkün olabilir. Ayrıca meibografi meibomian bez morfolojisinin değerlendirilmesinde önemli bir araçtır. Bu çalışmada kontakt lens kullanıcılarının meibomian bez morfolojisinin, invaziv ve non- İnvaziv göz yaşı kırılma zamanının sağlıklı kontrollerle ile karşılaştırılması amaçlanmaktadır.

YÖNTEM:Çalışmaya 15 hastanın 30 gözü dahil edildi. Hastalar floresein kırılma zamanına göre 2 gruba ayrıldı: Grup 1 ≤ 10 s, grup 2 >10 s olarak kaydedildi. Hastaların meibografi sonuçları derecesine göre gruplandırıldı. Grup 1 (derece 1) meibomian bez atrofisi %25 ve altında olanlar, grup 2 (derece 2) %26- %50 arasında olanlar, grup 3 (derece 3) %51-%75 arasında olanlar, grup 4 (derece 4) %75'ten fazla olanlar olarak kaydedildi.

BULGULAR:Kontakt lens kullanan grupta invaziv göz yaşı kırılma zamanı ortalaması $7.85(\pm 1.57)$ olarak elde edildi. Kontakt lens kullanmayan kontrol grubunda invaziv göz yaşı kırılma zamanı ölçümü ortalaması $11.31(\pm 2.28)$ olarak elde edildi. Kontakt lens kullanan grupta non-İnvaziv göz yaşı kırılma zamanı ortalaması $11.77 (\pm 1.79)$ olarak elde edildi. Kontakt lens kullanmayan grupta non-İnvaziv göz yaşı kırılma zamanı ortalaması $13.88(\pm 4.01)$ olarak elde edildi. Çalışmaya dahil edilen 30 göz ele alındığında invaziv göz yaşı kırılma zaman ortalamaları kontakt lens kullanıcılarında anlamlı olarak daha azdı ($p= 0.005$). Kontakt lens kullanıcısı olmak ile grup 1(≤ 10 s) invaziv göz yaşı kırılma zamanına sahip olmanın arasında anlamlı bir ilişki tespit edildi. ($p=0.003$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma ile kontakt lens kullanımının invaziv göz yaşı kırılma zamanını azalttığı, ancak non-İnvaziv göz yaşı kırılma zamanı ölçümlerinde böyle bir ilişki olmadığı görüldü. Meibomian bez atrofisi ile kontakt lens kullanımı arasında bir ilişki tespit edilmedi.

Anahtar Kelimeler: kontakt lens, göz yaşı kırılma zamanı, meibografi

Sütür İlişkili Komplikasyon Görülen Penetran Keratoplasti Hastalarda Sütürün Cerrahi Teknik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Gönül Karataş Durusoy

Gaziantep Ersin Aslan Eğitim Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Tam kat kornea nakli yapılmış olup, ilk 1 yıl içinde sütür ilişkili komplikasyon görülen hastaların sütür düğüm tekniği (3.1. 1 / 2. 1. 1) ve düğüm gömme yeri açısından (düğümün donör doku veya alıcı yatakta olmasına göre) değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Çalışmamız gözlemsel bir çalışmadır. Gaziantep Dr Ersin Aslan Eğitim Araştırma Hastanesinde, aynı cerrah tarafından penetran keratoplasti (PKP) yapılmış olan hastaların dosyaları geriye dönük olarak tarandı. PKP yapıldıktan sonraki 1 yıl içinde sütür gevşemesi veya sütür yatağı vaskularizasyonuna bağlı enflamatuvar yanıt gelişen ve kayıtları tam olan hastaların dosyaları çalışmaya dahil edildi. Bu dosyalardaki kayıtlarda sütürasyon tekniği (tek tek/ sürekli), cerrahi sütürasyon yöntemi (3.1.1/ 2.1.1), sütür düğümünün yeri (donör dokuda/ alıcı yatakta olması) değerlendirilmeye alındı.

BULGULAR:Çalışmaya 43 hasta dahil edilmiştir. Bunların 22'sinde sütür gevşemesi geliştiği, 21'inde sütür yatağı vaskularizasyonu geliştiği görüldü. 2 hastada sürekli; 41'inde tek tek sütürasyon yapıldı. Hastaların 13'ünde (%30.2) 3.1.1; 30'unda (%69.7) 2.1.1 tekniği kullanıldı. Sütür yatağı vaskularizasyonu ve enflamatuvar yanıt geliştiren hastaların 19'unda (%90.4) sütür düğümünün alıcı yatakta; 2 (%9,5) tanesinin gref tarafında olduğu görüldü. Sütür ilişkili komplikasyon görülen 43 hastanın ise 8 (%18,6) tanesinde sütür düğümünün gref tarafında olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kornea nakli sonrasında karşılaşılan sorunların başında sütür ilişkili durumlar gelmektedir. Sütür ilişkili durumlar görülen hastaların muayene bulgularının tanımlanması cerrahi esnasında nelerden kaçınılması gerektiğini görmemize yardımcı olabilir. Keratoplasti sonrası korneal neovaskularizasyon sebeplerini araştıran bir çalışmada, alıcı yatağa gömülmüş sütür ile korneal vaskularizasyonun ilişkili olduğu bulunmuştur. (1) Bizim çalışmamızda da bulgularımızdan yola çıkarak, sütür düğümünün alıcı yatakta olmasının daha sık sütür ilişkili komplikasyonlara yol açabileceği öne sürülebilir.

Anahtar Kelimeler: Keratoplasti, Kornea, Penetran Keratoplasti

Otozomal Dominant Polikistik Böbrek Hastalarında Speküler Mikroskopi ve OKTA Parametrelerinin Genetik Alt Tiplerine Göre Karşılaştırılması

İrem Önal, Yusuf Cem Yılmaz, Fatih Palıt

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Otozomal Dominant Polikistik Böbrek Hastalığı(ODPBH), patogeneğinde vasküler endotelial disfonksiyonun sorumlu tutulduğu, multisistemik, genetik geçişli bir hastalıktır. Literatürde glomerül filtrasyon bariyeri ile retinal vasküler ünite arasında yapısal benzerlikler olduğu gösterilmiştir. Ayrıca korneal biyomekaniğin değişebildiği ve bu nedenle kornea endotel fonksiyonunda değişiklik olabileceği ileri sürülmüştür. Biz de çalışmamızda ODPBH'nin genetik alt tiplerinin (PKD1, PKD2 ve geçiş göstermeyen tip) optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ve speküler mikroskopi üzerine olası etkilerini değerlendirmeyi amaçladık. **YÖNTEM:**Prospektif çalışmamıza ODPBH tanısı alan 90 hastanın 89 gözü dahil edildi. Tüm hastaların rutin oftalmoskopik muayeneleri yapıldı. Olguların endotel hücre fonksiyonları non kontakt speküler mikroskopi ile ölçüldü. OKTA ise Canon yazılımı ile değerlendirildi. **BULGULAR:**Olguların ortalama yaşı 42 ± 11.6 idi.Grup 1(PKD1)'de grup 2(PKD2)ve grup 3(geçiş göstermeyen tip)' e göre; superior vasküler ağ dansitesi ortalaması, derin vasküler ağ dansitesi ortalaması ve koryokapillaris vasküler ağ dansitesi ortalaması daha yüksek izlendi (42.3 ± 2.04 , 43.1 ± 4.5 , 52.3 ± 3.48 ; $p=0.038$, $p=0.043$, $p=0.003$, sırasıyla). Foveal avasküler zon genişliğinde gruplar arasında anlamlı değişiklik izlenmedi ($p>0.05$). Santral kornea kalınlığı, endotel hücre sayısı ve varyasyon katsayısı gruplar arasında anlamlı değişiklik gözlenmezken, hegzagonal hücre yoğunluğu grup 1'de diğer gruplara oranla daha az saptandı ($46.3 \pm 4.1\%$, $p=0.031$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**PKD1 hastalarında, kist formasyonunda rol alan anjiogenezisin daha etkin çalıştığı bilinmektedir. Bunun çalışmamızda elde ettiğimiz retinal vasküler ağ yoğunluğu üzerinde olan değişiklikten de sorumlu olduğu düşünülmektedir. Yine PKD1 tanımlanan hastalarda hegzogonal hücre yoğunluğunun diğer speküler mikroskopi parametrelerinden önce etkilendiği görülmüştür. Bu veriler, hastaların genetik alt tipine göre takiplerinin düzenlenmesinde yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: Foveal avasküler zon, Optik koherens tomografi anjiyografi, otozomal dominant böbrek hastalığı, speküler mikroskopi

Tekrarlayan Descemet Membran Endotelial Keratoplasti Sonuçlarımız ve Cerrahi Başarı Üzerine Etkili Faktörler

Rumeysa Koçak, Burcu Kemer Atik, Ahmet Kırgız, Nilay Kandemir Başek
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Tekrarlayan Descemet membran endotelial keratoplasti (re-DMEK) ameliyatının sonuçlarını incelemek

YÖNTEM: Hastanemizde re-DMEK cerrahisi uygulanan olguların dosyaları retrospektif bir şekilde tarandı. DMEK nedeni, ilk cerrahideki başarısızlık nedeni ve iki cerrahi arasındaki süre kaydedildi. Re-Dmek öncesi ve takip süresi sonundaki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK-Snellen) değerleri ve komplikasyonlar incelendi
BULGULAR: Çalışmaya 19 olgunun (12 kadın- 7 erkek) 19 gözü (11 sağ-8 sol) dahil edildi. DMEK uygulanma nedeni 11 (%57,9) olguda psödo fakik büllöz keratopati (PBK), 8 (%42,1) olguda Fuchs endotelial distrofisi (FED) idi. İlk DMEK cerrahisinin başarısız olma nedeni 12 (63.2%) olguda primer greft yetmezliği (PGY); 7 (36,8%) olguda sekonder greft yetmezliği idi. İki DMEK arası süre ortalama 10,9±15,9 ay (7 gün-4 yıl arası) iken; olgular re-DMEK sonrası ortalama 50,53±21,00 (12-72 arası) ay takip edildi. Re-DMEK öncesi ortalama EİDGK 0,03±0,09 iken; ameliyat sonrası son vizitte istatistiksel anlamlı artış göstererek 0,24±0,31 olmuştur (p=0,03) FED olan hastaların ameliyat öncesi EİDGK değerleri PBK ye benzer iken (p= 0,20); final EİDGK değerleri PBK olgularından daha yüksek idi (p=0,02). Re-DMEK cerrahisi sonrası 2 (%10,5) olguya desme-endotel kompleksindeki ayrılma izlendi. 1 (%5,3) olguda 2. ayda endotelial greft red reaksiyonu izlendi, steroid tedavisi ile geriledi. 5 (%26,3) olguda takiplerde göz içi basınç (GİB) artışı izlendi; bu olgulardan 2'sinde glokom cerrahisi uygulandı. 5 (%26,3) olguda PGY gelişti. Yetmezlik gelişen olguların 3'ü (%60) GİB artışı olan olgular idi (p= 0,04) DMEK nedeni ve ilk cerrahi yetmezlik nedeninin re-DMEK başarısı üzerine etkisi yoktu (sırasıyla p1=0,92 p2=0,21)
TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda re-DMEK cerrahisi %73,7 anatomik başarıya ulaşmıştır. GİB artışı hem cerrahi gerektirebilecek hem de başarısızlık oranını artıracak önemli bir komplikasyondur. DMEK cerrahisi sonrası greft yetmezliğinde penetran keratoplasti öncesinde re-DMEK cerrahisine şans verilmelidir

Anahtar Kelimeler: Descemet membran endotelial keratoplasti, Fuchs endotelial distrofisi, kornea nakli, psödo fakik büllöz keratopati

Fibrin Glue, Granülomla İlişkili Olabilir mi?

Sule Nur Acar Duyan¹, Burcu Göksel², Elif Kılıç², Ayse Bozkurt Oflaz², Banu Bozkurt²

¹Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

²Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Pterjiyum tedavisinde, günümüzde nüks açısından en iyi cerrahi seçenek konjonktival otogrefttir. Sütür ile veya fibrin glue ile yapılabilir. Son zamanlarda kullanılan diğer bir seçenek ise amnion membranın sütür ile veya fibrin glue ile greft olarak kullanılmasıdır. Bu çalışmanın amacı nüks ve granülom gibi postoperatif komplikasyon gelişimi açısından bu yöntemleri karşılaştırmaktır. **YÖNTEM:**Kliniğimizde 2022- 2023 yılları arasında pterjiyum cerrahisi yapılan 105 hastanın 105 gözü çalışmaya dahil edildi. Uygulanan cerrahi prosedürler otogreftin ya da amniyon zarın sütürasyonu veya doku yapıştırıcısı uygulaması şeklinde idi. Ameliyat sonrası poliklinik takipleri yapıldı. Demografik bulguları dosya bilgilerinden kayıt edildi.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 105 hastanın 9' una (%0,08) otogreft suture edilerek, 54 hastaya (%51,42) otogreft membran fibrin glue ile yapıştırılarak, 13 hastaya (%12,38) amnion membran suture edilerek, 29 hastaya (%27,61) amniyon doku yapıştırıcısı ile yapıştırılarak ameliyat edildi. Bu hastaların 18' inde postoperatif dönemde granülom gelişti. On hastada ise nüks meydana geldi. Granülom gelişen tüm hastalarda cerrahide doku yapıştırıcısı kullanılmıştı. Doku yapıştırıcısı kullanılan hasta grubunda granülom gelişme oranı suture edilenlere göre anlamlı olarak yüksekti ($p<0,001$). Altı aylık takipte 18 hastada nüks gelişti. Sütürasyon ve doku yapıştırıcısı arasında nüks oranı açısından da anlamlı farklılık görüldü ($p<0,001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda doku yapıştırıcısı yardımı ile yapılan pterjiyum cerrahisinde postoperatif dönemde özellikle granülom ve nüks gelişme oranı daha yüksek bulundu.Pterjiyum cerrahisinde fibrin yapıştırıcısının olası komplikasyonlarını önlemek için, oftalmologlar peroperatif olarak konjonktival otogreft ve konjonktivanın uygun şekilde yapıştırıldığından, fibrin yapıştırıcı kalıntılarının oküler yüzeyden tamamen çıkarıldığından ve greft ile konjonktiva arasında Tenon kapsülü kalmadığından emin olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: fibrin glue, granülom, pterjiyum

Pterjium ameliyatı öncesi ve sonrası yüzey düzensizliği ve nüksün ön segment OKT ile değerlendirilmesi

Zeynep Kunt¹, Mehmet Egemen Karataş², Gamze Karataş²

¹Özel Altınkoza Hastanesi, Göz Hastalıkları Birimi, Adana

²Osmaniye Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Birimi, Osmaniye

GİRİŞ VE AMAÇ:Çalışmanın amacı ön segment optik koherens tomografi kullanılarak pterjiumun ameliyat öncesi ve sonrası kornea üzerindeki etkisini değerlendirmek ve ameliyat sonrası kornea yüzeyindeki düzensizliğin nüks gelişme oranı üzerine etkisini incelemektir.

YÖNTEM:Çalışmamıza Ocak 2021-Haziran 2021 tarihleri arasında Osmaniye Devlet Hastanesi göz birimine başvuran,primer veya rekürren pterjiumu olan 34 hasta dahil edilmiştir.Çalışmamız Helsinki bildirgesine uygun olarak yürütülmüştür.Çalışmamıza dahil edilen tüm hastaların ayrıntılı oftalmolojik muayenesi yapıp,ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 1.gün,1.hafta ve 1. ay ön segment OKT(NİDEK, Gamagori, Japonya) görüntülemesi yapılmıştır.Tüm hastalara aynı cerrah tarafından pterjium eksizyonu ve konjonktival otogreft transplantasyonu yapılmıştır.Tüm hastaların ameliyat sonrası 6. ayda oftalmolojik muayeneleri yapıp nüks pterjium gelişme oranı değerlendirilmiştir.

BULGULAR:Toplamda 34 hastanın 34 gözü çalışmaya dahil edildi.Çalışmaya dahil edilen hastalar 18 kadın(%52,9),16 erkek(%47,1) hastadan oluşuyordu.Yaş ortalaması 47±4,2 yıldı.Çalışmaya dahil edilen 29 hasta primer,5 hasta rekürren pterjium idi.OKT filmleri incelendiğinde pterjiumu büyük olan,postoperatif yüzey düzensizliği ve otogreft ödemi olan 5 hastada nüks görülmüştür. Nüks görülen hastaların 2'si primer pterjium olup, 3'ü rekürren pterjium hastasıdır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Konjonktival otogreft ile pterjium eksizyonu kabul görmüş ve pterjium cerrahisinde en sık kullanılan yöntemlerden biridir.Pterjium eksizyondan sonra tekrarlayabilir.Çalışmamızda ameliyat öncesi ve sonrası noninvaziv bir yöntem olan ön segment OKT kullanılarak nüks görülen hastalarda pterjium dokusunun horizontal ve vertikal kesitlerde büyük olduğu veya ameliyat sonrasında kornea yüzeyinde düzensizlik olduğu izlenmiştir.Sonuç olarak gelecekte elde tutulan OKT ile in vivo görüntüleme sağlayarak pterjiumun eksizyonunda lezyonu tamamen çıkarmayı ve kornea yüzey pürüzsüzlüğünü sağlayarak nükslerin azaltılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Pterjium, pterjium cerrahisi, ön segment koherens tomografi

COVID 19 Geçiren Pediatrik Hastalarda Kornea Endotelinin İncelenmesi

Gizem Gürbostan Soysal¹, Sevim Ayça Seyyar², Sabit Kimyon², Alper Mete², Kıvanç Güngör

¹Dr. Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastanesi Gaziantep

²Gaziantep Üniversitesi Göz hastalıkları Anabilim Dalı Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ:COVID 19 enfeksiyonu geçiren çocuk hastaların speküler mikroskopi bulgularını aynı demografik özelliklere sahip sağlıklı çocukların bulguları ile karşılaştırarak COVID 19 enfeksiyonunun kornea endoteline olan etkilerini sunmak.

YÖNTEM:Bu retrospektif çalışma, COVID 19 testi pozitif çıkıp sonrasında negatifleşen 46 pediatrik hasta ve benzer yaş, cinsiyete sahip 38 pediatrik sağlıklı kontrol grubu içermektedir. Hastaların speküler mikroskopi ölçümleri analiz edildi ve net sınırları olan en az 100 hücre gösteren görüntülerden ölçümler alındı. Ortalama endotel hücre yoğunluğu, ortalama hegzagonal hücre yüzdesi, ortalama varyasyon katsayısı, merkezi kornea kalınlığı ve ortalama hücre alanı değerlendirildi.

BULGULAR:COVID 19 geçiren grubun (CGG) yaş ortalaması 11,67±3,380, sağlıklı kontrol grubunun (SKG) yaş ortalaması 10,37±2,784 idi. Gruplar arasındaki yaş ve cinsiyet dağılımları homojendi (sırasıyla p=0,078, p=0,140). Speküler mikroskopi verileri, varyasyon katsayısı değerlerinin SKG'de 24,42±6,517 ve CCG'de 26,59±5,119 olduğunu gösterdi (p = 0,003). SGK ve CGG'nin hegzagonal hücre yüzdesi değerleri sırasıyla 69,16±8,271 ve 66,83±5,885 idi (p = 0,011).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda yapılan korneal speküler mikroskobik incelemeler sonucunda COVID 19 geçiren çocuk hastaların kontrol grubuna göre hegzagonal hücre yüzdesinde azalma, hücre alanı değişim katsayısında artış meydana gelmiştir. Diğer değerlerde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. COVID 19'a neden olan SARS-CoV-2 virüsü ACE 2 reseptörlerini kullanarak hücelere giriş yapmaktadır. Postmortem insan gözü örneklerinin incelenmesi sonucunda, özellikle yüzeysel konjonktiva ve korneal epitel yüzeylerde ACE 2 reseptörlerinin bulunduğu gösterilmiştir. Viral enfeksiyon geçiren hastalarda gelişen immün disregülasyon ve proinflamatuvar etki ile endotel hücre fonksiyonunda bozulma meydana gelebildiği bilinmektedir. Çalışmamız sonucunda bulduğumuz değerler COVID 19'un çocuklarda kornea endotelinin fonksiyonunu etkilediğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Coronavirüs, Korneal endotel, Speküler mikroskopi

Tekrar uygulanan desme membran endotelyal keratoplasti sonuçlarımız

Miray Faiz Turan, Burcu Kasım, Yusuf Koçluk

Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Desme membran endotelyal keratoplasti (DMEK) uygulanan olgularda çeşitli nedenlerle endotelyal yetmezlik gelişmesi durumunda tekrar DMEK (reDMEK) uygulamasının sonuçlarının sunulması amaçlandı.

YÖNTEM:Haziran 2014-Haziran 2022 tarihleri arasında DMEK uygulanan ve çeşitli nedenlerle endotelyal yetmezlik gelişen ve reDMEK yapılan olgular retrospektif olarak incelendi. Olgulara ait cinsiyet, yaş, tanı, DMEK tarihi, Desme membranı (DM) greft çapı, DM greft yaşı, ameliyat öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), DMEK sonrası endotel yetmezlik nedeni, DMEK ve reDMEK arası geçen süre, reDMEK sonrası EİDGK ve son vizitteki korneanın durumu hasta kartlarından incelendi. Hastaların DMEK öncesi santral kornea kalınlığı, ön, orta ve total dansitometri değerleri Pentacam ile çekilen korneal topografilerinden kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya 17 hastanın 17 gözü dahil edildi. Olguların 5'i kadın, 12'si erkek ve ortalama yaş $65,52 \pm 7,4$ yıl idi. Son vizitte 10 (%58) olgunun korneası saydam olarak izlenirken 7 (%42) olguda kornea ödemli olarak tespit edildi. Bu iki grup yaş, DM greft çapı, DM greft yaşı, DMEK – reDMEK arası geçen süre, DMEK öncesi santral kornea kalınlığı ve dansitometri değerleri açısından karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmedi. Ancak, DMEK – reDMEK arası sürenin son vizitte kornea saydam olan grupta ödemli olan gruba göre istatistiksel olarak anlamlı olmasa da daha düşük olduğu izlendi (10,4 vs 26,2; $p=0,059$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:DMEK sonrası endotel yetmezliği durumunda uygulanan reDMEK cerrahisi her zaman başarılı olmasa da penetran keratoplasti yerine denemesi gereken bir yöntemdir. ReDMEK için beklenen süre arttığında cerrahi başarı şansı düşmektedir. Bu nedenle endotel yetmezliği geliştiğinde erken dönemde reDMEK denenmelidir.

Anahtar Kelimeler: DMEK, endotel yetmezliği, kornea,

Keratokonus Hastalarında Dresden, Hızlandırılmış ve Transepitelyal Korneal Kollajen Çapraz Bağlama Tedavisi Sonrası Görsel, Topografik ve Yüksek Sıralı Aberasyon Sonuçlarının Karşılaştırılması

Ayşe Nur Çoban, Huri Sabur, Hande Hüsniye Telek, Mutlu Acar
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonus hastalarında Dresden, hızlandırılmış ve transepitelyal korneal kollajen çapraz bağlama (KÇB) tedavisi sonrası bir yıllık görsel, topografik ve yüksek sıralı aberasyon sonuçlarının karşılaştırılması. **YÖNTEM:**Çalışmaya 18 yaş ve üzeri, 56 hastanın 56 gözü dahil edildi. 22 hastaya standart Dresden protokolü (3 Mw/cm²; continuous 30 dk; 5,4 J), 24 hastaya hızlandırılmış prosedür (10 mW/cm²; continuous 9 dk; 5,4 J) ve 10 hastaya transepitelyal (45 Mw/cm²; pulsed; 7,2 J) prosedür uygulandı. Hastalar bir yıl boyunca takip edildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), sferik eşdeğer (SE), manifest astigmatizma (MA), kornea topografi parametreleri, 6 mm' lik zonda üçüncü, dördüncü, beşinci ve altıncı sıra yüksek sıralı aberasyonlar (YSA) kaydedildi.

BULGULAR:Tedavi sonrası birinci yılda bazal değerlere göre EİDGK, MA ve SE değerlerinde düzelme gözlenirken, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark izlenmedi. (p> 0,05) Topografik parametrelere bakıldığında birinci yılda Sim K1, Sim K2 ve Kmax değerlerinde Dresden ve hızlandırılmış prosedürde tedavi öncesine göre istatistiksel olarak anlamlı azalma izlenirken (p < 0,05) transepitelyal grupta istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı. (p> 0,05) Total YSA Dresden (tedavi öncesi/sonrası: 1,55/0,68) ve hızlandırılmış prosedür uygulanan grupta (tedavi öncesi/ sonrası: 1,95/1,03) istatistiksel olarak anlamlı azalırken (p<0,05), transepitelyal grupta (tedavi öncesi/ sonrası: 3,01/2,96) preop değerlerle benzerdi. (p >0,05) **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Hızlandırılmış KÇB bir yıllık takipte en az Dresden kadar etkili iken transepitelyal protokol ile hem topografik verilerde hem de YSA'da bir yıllık takipte etkin bir iyileşme sağlanamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, aberasyon, korneal kollajen çapraz bağlama

Korneal çapraz bağlama tedavisi sonrası epitel iyileşmesinde enjekte edilebilir trombositten zengin fibrin (I-PRF) etkinliğinin ve in vivo konfokal mikroskopi bulgularının değerlendirilmesi

Huri Sabur, Alperen Bahar, Mutlu Acar

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Enjekte edilebilir trombositten zengin fibrin (I-PRF) kandan türetilen, tamamen otolog bir biyomateryaldir. Trombositten zengin plazma (PRP) ile yapımı aşamasında antikoagülan gerektirmemesi ve trombosit yanısıra lökosit ve diğer büyüme faktörlerinden de zengin olmasıyla farklılık göstermektedir. Bu çalışmada amacımız, korneal çapraz bağlama (KÇB) tedavisi sonrası I-PRF kullanılan vakalardaki epitel iyileşmesi ve in vivo konfokal mikroskopi (IVKM) bulgularının değerlendirilmesidir.

YÖNTEM:Çalışmamıza keratokonus nedeniyle her iki gözüne hızlandırılmış KÇB tedavisi uygulanan 10 hastanın 20 gözü dahil edildi. KÇB tedavisi, 9 mm² epitelyal debridman sonrası 10 mw/cm² yoğunlukta toplam 9 dk (kümülatif doz: 5.4 joule/cm²) uygulandı. KÇB ardından hastaların bir gözlerine subkonjonktival I-PRF (çalışma grubu) uygulanırken, diğer gözlerine (kontrol grubu) herhangi bir işlem yapılmadı. Postoperatif dönemde tüm gözlerle terapötik kontakt lens, topikal antibiyotikli damla ve suni göz yaşı tedavisi verildi. Epitel defekti boyutları günlük olarak ön segment fotoğrafı çekilerek Image J programı ile değerlendirildi. Ayrıca, KÇB öncesi ve sonrası 1. ay ve 3. ayda IVKM bulguları karşılaştırıldı.

BULGULAR:KÇB sonrası epitel defekti boyutu çalışma grubunda 49,63±5,43 mm² iken, kontrol grubunda 48,72±6,12 mm² idi (p>0,05). Çalışma grubunda epitel defekti kapanma zamanı ortalama 2,12±0,13 gün (2-3 gün) iken, kontrol grubunda ortalama 3,52±0,22 (3-5 gün) gündü (p<0,001). IVKM sub-bazal sinir pleksus yoğunluğu her iki grupta da postoperatif 3. ayda anlamlı olarak düşüktü. Her iki grupta tedavi sonrası anterior ve mid-stromal keratosit apoptozu ile beraber bal-peteği tarzında stromal ödem izlenirken çalışma grubunda stromal ödem daha hızlı geriledi. Hiçbir hastada görme düzeyini azaltacak seviyede korneal 'haze' gelişmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:KÇB sonrası görülen komplikasyonların çoğu epitel debridmanına bağlıdır. I-PRF, epitel iyileşmesini hızlandıran ve ödemi azaltan etkin bir yardımcı ajan olarak umut vaat etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Enjekte edilebilir trombositten zengin fibrin, keratokonus, korneal çapraz bağlama

Comparison of 6-Month Results of Allograft Corneal Ring Implantation in Keratoconus Patients according to prior Corneal Crosslinking status

Burcu Yücekul¹, Aylin Kılıç²

¹Haseki Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:To compare the effects of allograft corneal ring segments on topographical measurements and visual outcomes of the keratoconus patients at 6 months postoperatively according to the prior corneal crosslinking (CXL) was performed before the time of surgery.

YÖNTEM:67 patients who had Keranatural surgery due to advanced keratoconus were included in the study. 37 eyes had had no CXL previously and 30 patients had previous CXL treatment history before being referred to us. We retrospectively analyzed the changes in Spheric Equivalent (SE), uncorrected distance visual acuity (UDVA), corrected distance visual acuity (CDVA), K1, K2, Kmean, Kmax, and thinnest pachymetry 6 months after the surgery.

BULGULAR:In the CXL group, the median age was 29.5 and in the non-CXL group the median age was 24.0 ($p>0.05$) and the topographical and visual results of the patients were similar before surgery in both groups ($p>0.05$ for all parameters). The comparison of 6 months' change in clinical and topographic features of prior CXL and non-CXL patients after Keranatural surgery showed us the improvement in CDVA, K1 and Kmean are higher in the non-CXL group than CXL group. ($p=0.030$; 0.018; 0.039 respectively)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Both treatments have a flattening effect on the cornea. The cornea, which was applied CXL before, becomes stiffer and reduces the effect of Keranatural and reduces the maximum flattening effect. To achieve maximum effect, Keranatural must be applied first and the cornea must be reshaped without restriction.

Anahtar Kelimeler: Corneal crosslinking, Keratoconus, Keranatural surgery

Künt Göz Travması Nedeniyle Hifema Gelişen Hastaların Korneal Tomografi Bulgularının İncelenmesi

Shavkatbek Karimov, Çağrı İlhan

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Hatay

GİRİŞ VE AMAÇ:Künt göz travması nedeniyle hifema gelişen ve başka herhangi bir komplikasyon veya komorbidite gelişmemiş gözlerin iyileşme sonrası kısa dönemdeki korneal tomografi bulgularının sağlıklı gözlerle karşılaştırılması amaçlanmaktadır.

YÖNTEM:Künt göz travması sonrası hifema gelişen ve başka herhangi bir komplikasyon veya komorbidite gelişmemiş gözler çalışmaya dahil edilirken, korneal skar, açılı resesyonu, travmatik katarakt veya makula ödemi gibi komorbiditelerin görüldüğü olgular çalışmadan çıkarılmıştır. Klinik iyileşme sonrası kısa dönemde hastalar muayene edilerek optik biyometri (IOL Master 500; Carl Zeiss Meditec) ile aksiyel uzunlukları ve korneal tomografi (Sirius; CSO) ile kornea ve ön kamara parametreleri ve korneal aberasyon miktarları komşu sağlıklı gözün verileri ile karşılaştırılmıştır.

BULGULAR:Çalışmaya 12 erkek 2 kadın hasta dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı $22,50 \pm 16,95$ yıl (7-48) idi. Hastalar tedavilerinin tamamlanması ile klinik değerlendirmelerinin yapılması arasındaki süre $3,40 \pm 2,52$ ay (2-7) idi. Travma geçiren gözler ile sağlıklı gözler arasında manifest refraksiyon sferik eşdeğer ve göz içi basınç bakımından fark yoktu (p değerleri $>0,05$). Benzer şekilde aksiyel uzunluk, en ince noktadaki kornea kalınlığı, ön kamara volümü, ön kamara açısı, yatay ön kamara derinliği, kornea volümü, kornea ön yüzdeki ortalama keratometri, kornea ön yüzdeki astigmatizma miktarı, ve korneal aberasyonla ilişkili parametreler (total wavefront error, high orders, astigmatism, coma, spherical aberration ve residual) bakımından travma geçiren göz ile diğer arasında anlamlı fark yoktu (p değerleri $>0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Künt göz travması nedeniyle hifema gelişen ve başka herhangi bir komplikasyon gelişmemiş gözlerde iyileşme sonrası kısa dönemde klinik muayene bulguları, optik biyometri ile ölçülen aksiyel uzunluk, korneal tomografi ile ölçülen kornea ve ön kamara parametreleri ve korneal aberasyon miktarı sağlıklı gözlerle benzerdir.

Anahtar Kelimeler: Biyometri, hifema, kornea tomografisi, künt travma, oküler travma.

Travma nedeniyle keratoplasti yapılan gözlerde greft sağkalımına etki eden faktörler

Ayşe Tüfekçi Balıkcı, Ayşe Burcu, Züleyha Yalnız Akkaya, Evin Şingar, Selma Özbek Uzman
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Travma nedeniyle keratoplasti yapılan hastalarımızın greft sağkalım oranları ve bunu etkileyen faktörleri değerlendirmek.

YÖNTEM: Göz travması sonrası keratoplasti geçiren 87 hastanın 87 gözü retrospektif olarak değerlendirildi. Travma yaşı, ameliyat yaşı, beraberinde korneal vaskülarizasyon, pupil hasarı, sineşi ve katarakt olup olmadığı, yapılan cerrahi tipi, sütür tekniği, cerrahi esnasında yapılan ek işlemler (ön vitrektomi, pupilloplasti, sineşiotomi, lensektomi) ve cerrahi sonrası gelişen komplikasyonlar değerlendirildi. Bu faktörlerin greft sağkalımına etkisi, tekrarlayan keratoplasti oranları ve greftin son durumu incelendi.

BULGULAR: Hastaların 68'i (%78,2) erkekti. Travma yaşı ortalama $19,75 \pm 18,63$ idi ve % 65,9'u 20 yaş altındaydı. Ameliyat yaşı ortalama $33,19 \pm 19,24$ idi ve %60,5'i 21-60 yaş arasındaydı. Ortalama takip süresi $4,02 \pm 3,44$ yıl (1-15) idi. Yapılan keratoplastilerin 79'u (%90,8) penetran keratoplasti, 5'i derin anterior lameller keratoplasti (DALK), 1'i endotelyal keratoplasti (DMEK) ve 2'si yama grefti idi. Gözlerin 33'ünde (%37,9) greft yetmezliği gelişti. On beş göze (%17,2) tekrar keratoplasti yapıldı. Son muayenede keratoplastilerin %62,1'inde greft saydam, %27,6'sında greft opak ve %10,3'ünde greft yarı saydam idi. Keratoplastilerden sonra en sık gözlenen komplikasyonlar; greft reddi (%37,9), greft yetmezliği (%34,5), glokom (%21,8) ve keratit (%11,5) idi. Travma sırasında pupil hasarı olması greft reddi oranı ile anlamlı oranda ilişkili bulundu ($p= 0,016$). Diğer faktörlerin greft sağkalımına etkisi anlamlı bulunmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Travma sonrası yapılan keratoplastilerde, eşlik eden doku hasarları nedeniyle cerrahi esnasında ve sonrasında zorlukla karşılaşılabilmektedir. Greft sağkalımını az veya çok etkileyen faktörler vardır. Bu çalışmada pupil hasarının varlığının greft reddi oranını arttırdığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Keratoplasti, oküler travma, greft sağkalımı

İntravitreal Bevacizumab Enjeksiyonu Sonrası Farklı Diyabetik Maküler Ödem Tiplerinde Elipsoid Zon Değişikliklerinin Değerlendirilmesi

Utku Limon, Betül İlkay Sezgin Akçay

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:İntravitreal bevacizumab enjeksiyonu sonrası optik koherens tomografi (OKT) ile diyabetik makula ödemi (DMÖ) tiplerine göre elipsoid zon (EZ) değişikliklerini değerlendirmek. **YÖNTEM:**Bu retrospektif çalışmada, Ocak 2015 ile Aralık 2021 tarihleri arasında tedavi görmemiş DMÖ olup 3 yükleme dozu sonrası pro-re-nata intravitreal bevacizumab tedavisi uygulanan hastaların tıbbi kayıtları incelendi. 12 aylık takip süresini tamamlayan hastalar OKT'de diyabetik makula ödemi tiplerine göre 4 gruba ayrıldı (Diffüz DMÖ [Grup-1], Kistoid DMÖ [Grup-2], diffüz DMÖ ile birlikte seröz retina dekolmanı (SRD) [Grup-3] ve kistoid DMÖ ile birlikte SRD [Grup-4]). Gruplar arasındaki EZ değişiklikleri karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Dahil edilme kriterlerini karşılayan ve takip sürecini tamamlayan 96 hastanın 125 gözü çalışmaya alındı. Gruplar arasında 4. 6. ve 12. ay da EZ iyileşmelerinde istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu (sırasıyla $p=0,594$, $p=0,836$, $p=0,486$, $p=0,748$). Tüm gruplarda ortalama logMAR en iyi üzeltmiş görme keskinliği (EDGK).ve santral makula kalınlığı (SMK) 4. 6. ve 12. ayda anlamlı iyileşme gösterdi. Her grup arasında ortalama SMK karşılaştırıldığında 4. 6. ve 12. ayda Grup-1 ve Grup-4 arasında anlamlı fark vardı ($p<0,05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**İntravitreal bevacizumab tedavisinin ilk yılında dört DMÖ tipinin hepsinde EDGK ve SMK'da anlamlı iyileşme olmuştur. EZ bozulmasındaki iyileşme, DMÖ tipine bağlı değildi ve tüm gruplarda benzer şekilde idi.

Anahtar Kelimeler: Elipsoid zon değişiklikleri, diffüz diyabetik makula ödemi, kistoid diyabetik makula ödemi, seröz retina dekolmanı, intravitreal bevacizumab,

Prematür Retinopatisi Tedavisinde Uygulanan Argon Lazer Fotokoagülasyonun Erken Dönem Refraksiyon Kusuru Üzerine Etkisi

Funda Yılmaz¹, Merve Şimşek², Şafak Korkmaz¹

¹Giresun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Muğla Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Prematür retinopatisi (ROP) nedeniyle uygulanan lazer fotokoagülasyon (LP) tedavisinin erken dönem refraksiyon değişimine etkisini araştırmak
YÖNTEM:2018-2020 yılları arasında 32 hafta ve 1500 gr altında doğan bebeklerin dosyaları retrospektif olarak tarandı. ROP nedeniyle LP tedavisi almış 43 bebeğin 43 gözü grup 1, intravitreal bevacizumab (IVB) tedavisi almış 39 bebeğin 39 gözü grup 2, LP+IVB tedavisi almış 26 bebeğin 26 gözü grup 3, ROP gelişen fakat tedavisiz gerileyen 48 bebeğin 48 gözü grup 4, ROP gelişmeyen 42 bebeğin 42 gözü grup 5 olarak değerlendirildi. Bebeklerin demografik özellikleri, doğum haftaları ve ağırlıkları, düzeltilmiş yaşı ile 12. ve 24. ayda sikloplejinli refraksiyon kusurları kaydedildi. Sferik eş değerleri hesaplandı. SPSS 22.0 (SPSS for Windows, version 22.0; SPSS, Inc., Chicago, Ill, USA) kullanıldı. Gruplar arası karşılaştırma için Kruskal Wallis testi ve post hoc test yapıldı.
BULGULAR:12. ayda sferik eşdeğerler gruplarda sırasıyla -2.24 ± 1.5 , -0.86 ± 0.4 , -2.32 ± 1.1 , $+0.52\pm 0.26$, $+1.05\pm 0.48$ idi. 24. ayda sferik eşdeğerler gruplarda sırasıyla -2.56 ± 2.4 , -0.98 ± 0.6 , -2.48 ± 1.5 , $+0.55\pm 0.28$, $+0.98\pm 0.26$ idi. Hem 12. ayda hem 24. ayda 5 grup arasında sferik eşdeğerler arasında anlamlı fark saptandı ($p<0,001$). ROP için tedavi olarak LP uygulanan çocuklarda (grup 1 ve 3) diğer gruplara göre anlamlı olarak daha yüksek miyopi saptanırken ($p<0,001$), tedavisiz gerileyen ROP'lar ile ROP gelişmeyen bebeklerin sferik eşdeğer sonuçları arasında hem 12. ayda hem de 24. ayda anlamlı fark saptanmadı ($p=0.275$, $p=0.498$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:ROP tedavisi nedeni ile LP tedavisi uygulanan çocuklarda erken dönemde miyopi sıklığında artış görülebilir.

Anahtar Kelimeler: argon lazer fotokoagülasyon, miyopi, prematür retinopatisi

Resveratrol ve Quercetin'in ARPE-19 hücrelerinde Benzo(a)piren kaynaklı Otofaji Üzerine Etkileri

Murat Kaşıkçı¹, Serkan Şen²

¹Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları ABD, Muğla

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Atatürk Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ:ARPE-19 hücrelerinde; B(a)p'nin neden olduğu otofajiye karşı RES ve QR uygulamalarının rolünü araştırmak

YÖNTEM:ARPE-19 hücrelerinde; B(a)p, RES ve QR'in IC50 dozları MTT analizi ile tespit edildikten sonra ilgili ajanlar tek tek ve kombinasyonlar halinde 24 saat süreyle ARPE-19 hücrelerine uygulandı. Otofaji varlığı floresans mikroskop altında boyanan otofagozomların tespiti ile gösterildi. Ayrıca RT-PCR ile LC3 ve Beclin 1 genlerine ait mRNA ekspresyon düzeyleri analiz edilerek otofaji hakkında destekleyici verilere ulaşıldı. Ajan uygulamaları sonunda hücreler parçalandı ve elde edilen hücre lizatlarından ELISA tekniği ile Caspase-3 ve IL-1 β düzeyleri analiz edildi.

BULGULAR:B(a)p uygulanan ARPE-19 hücre hatlarında ciddi miktarda otofagozom varlığına rastlanırken, LC3 mRNA ekspresyon düzeylerinde de kontrol grubuna nazaran 1,787 katlık bir artış olduğu görüldü. RES ve QR uygulamalarında herhangi bir otofagozom varlığına rastlanamazken, B(a)p'nin RES ve QR ile kombinasyonlarında % otofaji miktarında ciddi düşmeler gözlemlendi. Bu gözlemleri LC3 ve Beclin 1 mRNA ekspresyon seviyeleri de destekledi. B(a)p ARPE-19 hücrelerinde caspase-3 düzeylerine bir etki ortaya koymazken, RES ve QR ile kombinasyonunda caspase-3 düzeylerini önemli miktarda arttı. IL-1 β düzeyleri sırasıyla B(a)p, B(a)p+QR, B(a)p+RES, RES ve QR olacak şekilde kontrol grubundan daha yüksek bulundu ve IL-1 β düzeylerindeki bu artış Beclin 1 mRNA ekspresyon düzeylerindeki baskılanma ile korelasyon gösterdi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:B(a)p maruziyeti ARPE-19 hücrelerinde otofajiye neden olurken, apoptozu teşvik etmediği gözlemlendi. RES ve QR uygulamaları neticesinde B(a)p'nin neden olduğu otofaji engellenirken hücrelerin apoptotik sürece yönlendiği görüldü. Bu nedenle RES ve QR uygulamalarının B(a)p'nin kronik maruziyetinin neden olabileceği muhtemel kanser ve dejeneratif hastalıklardan, apoptoza sürüklemek yoluyla koruyucu olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: ARPE-19, apoptozis, benzo(a)prene, otofaji, retina pigment epiteli

Naiv Retina Ven Dal Tıkanıklığı Hastalarında Peripapiller Retina Sinir Lifi Tabakasındaki İncelmenin Karşılaştırılması: Deksametazon intravitreal implant'a karşı intravitreal bevasizumab

CEMAL ÖZSAYGILI¹, Nurettin Bayram², Bekir Ayyıldız¹

¹Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Kayseri

²Etilik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada naiv retina ven dal tıkanıklığı (RVDT) nedeniyle intravitreal deksametazon implant ya da intravitreal bevasizumab ile tedavi edilen hastalarda 12 ay sonundaki peripapiller retina sinir lifi tabakasındaki (pRSLT) incelmenin gruplar arasında karşılaştırılması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Bu retrospektif, gözlemsel kontrollü çalışmada en az bir yıl boyunca 26'sı bevasizumab, 25'i deksametazon implant ile tedavi edilmiş naiv RVDT'si olan toplam 51 hastanın gözü ve yaş ve cinsiyet açısından eşleştirilmiş 28 sağlıklı kontrol gözün pRSLT'si incelenmiştir. Hastalar ardışık olarak seçilmiş ve tüm çalışma popülasyonunun gözleri spektral alan optik koherens tomografi (SA-OKT) ile değerlendirilmiştir. **BULGULAR:**Yaş, cinsiyet, başlangıç en iyi görme keskinliği, RVDT bölgesi, santral makula kalınlığı (SMK) ve tüm sektörlerdeki RSLT kalınlıkları açısından bevasizumab ve deksametazon implant grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu (hepsi için, $P>0.05$). Birinci yıldaki final en iyi görme keskinliği, SMK, temporal RSLT, nasal RSLT, nasal-superior RSLT ve nasal-inferior RSLT açısından kontrol grubu ile karşılaştırıldığında gruplar arasında anlamlı bir fark yoktu ($P>0.05$). Global (G, 360°) RSLT, temporal-superior RSLT ve temporal-inferior RSLT kontrol grubu ile karşılaştırıldığında hem bevasizumab grubunda (G ve TS RSLT için $P<0.0001$, Tİ RSLT için $P<0.036$) hem de deksametazon implant grubunda (G RSLT için $P<0.004$, TS RSLT için $P<0.0001$, Tİ RSLT için $P<0.021$) istatistiksel olarak anlamlı derecede incelmeye olduğu gözlemlendi. Grupların post-hoc analizlerinde deksametazon implant grubu ile karşılaştırıldığında bevasizumab grubunda TS RSLT'nin istatistiksel olarak anlamlı derecede daha ince olduğu saptandı ($P<0.031$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**RVDT olan hastalarda staza bağlı yetersiz kan akımı, optik sinir dokusunda ve aksonlarda iskemik hasara neden olabilir. Deksametazon implant, papil stazının hızlı rezorbe olmasına yardımcı olarak aksonlardaki iskemik hasarın azaltılmasında daha avantajlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bevasizumab, Deksametazon implant, Retina sinir lifi tabakası, Retina ven dal tıkanıklığı

Retinal Ven Oklüzyonu Olgularında Serum Aterojenik İndekslerin ve İnsülin Direncinin Değerlendirilmesi

Serhat Eker, Şaban Gönül

Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinal ven oklüzyonu (RVO), retinal vasküler hastalıkların en yaygın nedenlerinden biridir. Geleneksel açlık plazma lipid profili (trigliseritler [TG], toplam kolesterol [TC], düşük yoğunluklu lipoprotein kolesterol [LDL-C] ve yüksek yoğunluklu lipoprotein kolesterol [HDL-C]) ile ilgili parametreler ve RVO arasındaki ilişki hakkında literatürde çok sayıda çalışma mevcuttur. Bu çalışmada, kardiyovasküler risk faktörleri olarak değerlendirilen serum aterojenik indeksleri ile RVO arasındaki ilişkiyi incelemek amaçlanmaktadır. **YÖNTEM:**Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı kapsamında detaylı muayenesi yapılan ve yeni RVO tanısı alan hastaların dosya kayıtlarına ulaşıldı. Plazma lipid konsantrasyonlarını ve insülin direncini incelemeyi hedefleyen bu çalışmaya RVO tanısı koyulan 57 hasta dahil edildi. RVO olguları ile yaş ve cinsiyet olarak uyumlu seçilen 63 sağlıklı birey arasında serum aterojenik indeksleri (TC/HDL-C, TG/HDL-C, LDL-C/HDL-C ve non HDL-C/HDL-C oranları) ve insülin direnci parametreleri karşılaştırıldı (Resim 1-3). **BULGULAR:**Hasta grubunun ortalama yaşı $63,7 \pm 9,4$ olarak hesaplandı. Serum TC, LDL-C, HDL-C ve TG, hasta ve kontrol grubu arasında anlamlı fark göstermedi ($p > 0,05$). Fakat, RVO hastalarında kontrol grubuna kıyasla daha yüksek TC/HDL-C, LDL-C/HDL-C ve HDL-C/HDL-C oranı gözlemlendi (sırasıyla $p = 0,015$, $p = 0,036$ ve $p = 0,015$). TG/HDL-C oranı ise anlamlı farklılık göstermedi ($p > 0,05$). Glikoz metabolizması ile ilgili olarak, açlık insülin konsantrasyonları, plazma insülini ve insülin direncinin homeostaz modeli değerlendirmesi (HOMA-IR) indeksi RVO grubunda kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksekti (sırasıyla $p = 0,003$, $p = 0,001$ ve $p = 0,001$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Bu çalışmayla TC/HDL-C, LDL-C/HDL-C ve non HDL-C/HDL-C oranlarının RVO olgularında artmış olduğu literatürde ilk kez gösterildi. Geleneksel plazma lipid profiline kıyasla, serum aterojenik indeksleri, RVO gelişimi açısından daha üstün belirteçler olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Retinal Ven Oklüzyonu, Serum Aterojenik İndeksi, Serum lipid profili, İnsülin direnci

SS-44 [Vitreoretinal Cerrahi]

Süperior Yırtıklı Regmatojen Retina Dekolmanı Olgularında Hava Tamponadın Kısa Dönem Sonuçları

Selda Çelik Dülger, Fatma Bağcı, Mehmet Yasin Teke
Etlik Şehir Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Süperior yırtıklı regmatojen retina dekolmanı (RRD) hastalarında hava tamponad kullanılarak yapılan 25 gauge pars plana vitrektomi (PPV) sonuçlarını değerlendirmektir. **YÖNTEM:**Çalışmamız Nisan 2022 ile Ekim 2022 yılları arasında cerrahi uygulanan süperior yırtıklı 30 RRD hastasını içermektedir. Bütün hastalara aynı cerrah tarafından 25 gauge PPV, endolazer ve hava tamponad verilmesi işlemi uygulanmıştır. Dışlama kriterleri 4 ve 8 saat kadranı altında yırtık olması, proliferatif vitreoretinopati grade C ve üzerinde olmasıdır. Hastalardan yırtığın lokalizasyonuna göre postoperatif 3-5 gün yüzüstü veya dik pozisyonda kalmaları istenmiştir. Hastalar cerrahi sonrası en az 3 ay süre ile takip edilmiştir. Primer ve final anatomik başarı oranı ve postoperatif komplikasyon çalışmanın ana çıktılarıdır. **BULGULAR:**Hastaların 10 (%33.3)'ü kadın 20 (%66.7)'si erkek olup, yaş ortalaması 60.13±12.3 (32-91 yaş aralığında) idi. Preoperatif göz içi basınç ortalaması 9.5±2.2, postoperatif 1. gün göz içi basınç ortalaması 15.2±4.6 olarak bulundu. Preoperatif ve postoperatif görme keskinliği ortalaması sırasıyla 1.48±0.8 ve 0.89±0.4 (logMAR) idi. Hastaların 3 (%13.3)'ünde yüksek miyopi, 4 (%10)'unda patolojik miyopi tespit edildi. Preoperatif değerlendirmede olguların 21 (%70)'i fakik, 9 (%30)'u pseudofakik olduğu gözlemlendi. Olguların 7 (%23.3)'üne kombine cerrahi uygulandı. Takipler sonucunda olguların 29 (96.7)'sinde anatomik başarı elde edilirken 1 (%3.3) olguda retinanın dekolle olduğu tespit edildi ve ikinci bir cerrahi uygulandı. Olguların hiçbirinde postoperatif komplikasyon izlenmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Süperior yırtıklı RRD hastalarında 25 gauge PPV sırasında tamponad olarak hava kullanılması efektif olup, yarılanma süresinin kısa olması nedeni ile daha hızlı görsel iyileşme sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Regmatojen retina dekolmanı, hava tamponad, pars plana vitrektomi.

Miyopi ve Koroidal Vaskülarite İndeks İlişkisi

Selim Cevher, Mehmet Barış Üçer

Hitit Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Çorum

GİRİŞ VE AMAÇ:Miyopik gözlerde koroid parametrelerini araştıran birçok çalışma vardır. En yaygın araştırılan parametre koroid kalınlığıdır (KK). Koroidal vaskülarite indeksi (KVİ) koroidin vaskülaritesi hakkında daha detaylı bilgi vermektedir ve bu bakımdan KK'ya göre daha üstündür.Bu çalışmada miyopiyi derecelere ayırarak koroid dokusunun ayrıntılı vasküler ve morfolojik özelliklerini araştırmayı amaçladık.
YÖNTEM:Miyopik kırma kusuruna sahip yüz on bir kişi dahil edildi. Hastalar sferik ekivalan değerine (SE) göre üç gruba ayrıldı: Grup 1'de düşük miyop (0.00 dioptri (D) ile -3.00 D arası), Grup 2'de orta derecede miyop (-3.25 D ile -6.00 D arası) ve Grup 3'te yüksek miyop (-6.25 D ve daha yüksek) bireyler bulunmaktadır. Gelişmiş derinlik görüntülemeli optik koherens tomografi kullanıldı. Binarizasyon yöntemi kullanılarak TKA, LA, SA, LA/SA oranı ve KVİ değerleri hesaplandı Gruplar aksiyel uzunluk (AU), SE, santral maküla kalınlığı, KK, toplam koroidal alan (TKA), luminal alan (LA), stromal alan (SA), LA/SA oranı ve KVİ açısından karşılaştırıldı.
BULGULAR:Subfoveal KK, nazal KK ve temporal KK değerleri Grup 2 ve 3'te Grup 1'e göre istatistiksel olarak düşüktü ($P<0.001$). TKA, LA ve SA değerleri Grup 1'de diğer gruplara göre anlamlı olarak yüksekti ($P<0.001$). KVİ ve LA/SA oranı değerleri ise Grup 3'te diğer gruplara göre daha yüksekti ($P<0.001$). KVİ ve LA/SA değerleri ile SE arasında zayıf düzeyde istatistiksel olarak anlamlı negatif korelasyon bulundu (sırasıyla $r=-0,270$, $P=0,004$; $r=-0,291$, $P=0,002$). KVİ ve LA/SA değerleri ile AU arasında zayıf düzeyde istatistiksel olarak anlamlı pozitif korelasyon bulundu (sırasıyla $r=0,269$, $P=0,004$; $r=0,281$, $P=0,003$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Miyopi derecesi arttıkça koroidin hem stromal hem de luminal komponentleri incelik ve stromal alandaki incelik luminal alandan daha fazladır. Bu bilgiler miyopi derecesi arttıkça KVİ in de arttığını göstermektedir. Mevcut bulgular miyopi progresyonunun takibinde yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Miyopi, Koroidal Vaskülarite İndeksi, Luminal Alan, Stromal Alan

Eğitilmiş retinal alan tedavisi uygulanan santral skotomlu hastalarda fiksasyon parametrelerindeki artışı etkileyen faktörler

Deniz Altınbay¹, İbrahim Taşkın²

¹Özel Nivgöz Merkezi, Adana; Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara; Toros Üniversitesi SHMYO Optisyenlik Bölümü, Mersin

²Özel Nivgöz Merkezi, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ: Mikroperimetrik işitsel geri bildirim sinyallerle, eğitilmiş retinal alan (ERA) tedavisi uygulanan santral skotomlu hastalarda fiksasyon parametrelerindeki artışı etkileyen faktörleri tespit etmek
YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmaya Mart 2022-Aralık 2022 tarihleri arasında santral skotom nedeniyle haftada 3 seans olacak şekilde toplam 10 seans ERA tedavisi uygulanan 30 hasta dahil edildi. Olguların sosyodemografik özellikleri, tedavi öncesi ve tedaviden 3 hafta sonraki göz muayene bulguları, okuma hızları, ortalama retinal hassasiyetleri, fiksasyon özellikleri, P1 ve P2 değerleri kaydedildi. Tedavi sonrası P1 ve P2 değerlerindeki artışı etkileyen faktörler için korelasyon analizi yapıldı.
BULGULAR: Olguların 15'i kadın 15'i erkekti. Makula 21 hastada atrofik, 9 hastada skar formundaydı. Tercih edilen retinal alan (TERA), hastaların 10'unda fovea merkezli nazal, 10'unda üst, 6'sında alt retinal kadrantdaydı. Ortalama TERA-fovea uzaklığı $5,97 \pm 3,44^\circ$, ERA-fovea uzaklığı $6,03 \pm 3,30$ idi. TERA, 14 hastada daha elverişli yere taşındı. Olguların %82'sinde uzak görme keskinliği, %79'unda okuma hızı, %80'inde P1 ve P2 değerinin her ikisi, %47'sinde fiksasyon stabilitesi arttı (Tümü için $p < 0,001$). P1 ve P2 ortalaması tedavi öncesi sırayla $33,4 \pm 27,0$ ve $60,8 \pm 33,2$, tedavi sonrası $50,5 \pm 28,8$ ve $80,5 \pm 23,1$ idi. P1 ve P2 değerleri ile tedavi öncesi okuma hızı, P1, P2 değerleri, ve ortalama retinal hassasiyet arasında pozitif korelasyon, tedavi öncesi okuma keskinliği (M) ile negatif korelasyon bulundu. Atrofik tipte makulası olanlarda, P1 ve P2'deki artış, skar formunda makulası olanlardan daha iyiydi. (P1 için 0,012; P2 için 0,04)
TARTIŞMA VE SONUÇ: Santral skotomda ERA tedavisi modern az görme rehabilitasyonunda giderek daha yaygınlaşmakta ve hastaların yaşam kalitelerini arttırmaktadır. Bu yüzden bu tür olgularda tedavi sonrası fiksasyon parametrelerindeki artışı etkileyen faktörlerin bilinmesi tedavideki beklentiyi belirlemek, hastayı tedavi öncesi bilgilendirebilmek ve motive etmek açısından önemli olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Az görme rehabilitasyonu, Eğitilmiş retinal alan, Fiksasyon stabilitesi, Santral skotom, Tercih edilen retinal alan

Okullarda uygulanan görme tarama programından yönlendirilen çocuklardaki refraksiyon kusurlarının değerlendirilmesi

Duygu İnci Bozbıyık, Emine Kaya Güner

SBÜ, İzmir Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada ilköğretim 1. sınıflara uygulanan görme tarama programında az görme/tam görememe/görmede zorlanma saptanması üzerine göz doktoruna yönlendirilen çocukların refraktif kusurlarını ve optik düzeltme ihtiyaçlarını ortaya koymak amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Mart 2022-Şubat 2023 tarihleri arasında göz polikliniğinde değerlendirilen hasta dosyaları retrospektif olarak tarandı. Bu hastalar arasından okul taramasından yönlendirilmiş olan hastaların muayene bulguları kaydedildi. Bilinen bir göz hastalığı olan veya görmesi belirlenemeyen çocuklar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların sikloplejisiz refraksiyon kusurları ve görme keskinlikleri belirlendi. Optik düzeltme miktarları kaydedildi ve sferik eş değerleri hesaplandı. Optik düzeltme miktarları emetropi, düşük hipermetropi (+0.25 ila +2.00); yüksek hipermetropi (>+2.00); düşük miyopi (-2.00 ila -0.25); ılımlı miyopi (-4.00 ila -2.00) ve yüksek miyopi (<-4.00) olarak altı gruba ayrıldı.

BULGULAR:Çalışmaya 292 hasta dahil edildi. Hastaların 167'si (%57,2) kız, 125'i erkekti (%42,8). Hastaların 115'inde (%39,4) optik düzeltme ihtiyacı saptandı. Bu hastaların 48'inde (%16,4) düşük hipermetropi, 12'sinde (%4,1) yüksek hipermetropi, 41'inde (%14,0) düşük miyopi, 11'inde (%3,8) ılımlı miyopi, 3'ünde (%1,0) ise yüksek miyopi saptandı. Gruplarda cinsiyet açısından anlamlı bir fark saptanmadı (p=0,811). Hastaların 83'ünde (%28,4) astigmatizma saptandı (48 kız, 35 erkek; p=0,899). Hastalarda sferik eşdeğer ortalaması -0.03±1.08 D (range:-7.00/+5.25) (kızlarda -0.09±1.17 D; erkeklerde 0.06± 0.93 D, p=0,090) idi. Hastaların 18'inde (%6,2) anizometropi saptanırken (13 kız, 5 erkek; p=0,183); 16'sında (%5,5) ise ambliyopi saptandı (11 kız,5 erkek; p=0,337). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Görme tarama programından yönlendirilen çocuklarda yüksek oranda kırma kusuru ve buna bağlı ambliyopi saptanmıştır. Ambliyopi tedavisinin halen etkin olduğu bu yaş grubunda, tarama programları ve doğru yönlendirme ile önemli görme kayıplarının önüne geçilebilir.

Anahtar Kelimeler: görme tarama programı, refraksiyon kusuru, ambliyopi

Horizontal Rektus Cerrahisinin Ön segment Parametreleri ve Korneal Wavefront Aberasyonlar Üzerine Etkisi

Ayna Sariyeva İsmayılov¹, Duygu Topaktaş Emekli², Aynura Sariyeva Aydamirov³

¹SBÜ, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Bursa

²Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Adana

³Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Horizontal rektus cerrahilerinin, kornea topografisi, ön kamara parametreleri ve korneal wavefront aberasyonlar üzerine etkilerini değerlendirmek

YÖNTEM:Horizontal rektus cerrahisi uygulanan hastaların, ön segment parametreleri ve korneal wavefront aberasyonları Pentacam cihazı (Pentacam Oculus Optikgerate, Wetzlar, Germany) kullanılarak analiz edildi. Aksiyel uzunlukları (AL) optik biyometri cihazı (IOL-Master 500, Carl Zeiss Meditec, Germany) ile ölçüldü. Testler ameliyat öncesi ve ameliyattan 1 ay sonra yapıldı ve sonuçları karşılaştırıldı. Tüm grupta anlamlı değişimi gösteren parametreler belirlendi. Bu parametrelerdeki değişim miktarı (Δ) tek kas ve çift kas cerrahisi uygulanan gruplar arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR:Otuz altı hastanın 46 gözü çalışmaya dahil edildi. Ortalama yaş $18,91 \pm 8,13$ (7-28) idi. Gözlerden 24'üne tek kasa resesyon ameliyatı yapıldı. Yirmi iki göze iki kas cerrahisi (resesyon ve rezeksiyon kombinasyonu) uygulandı. Tüm grupta, ameliyat sonrası dönemde AL, ön kornea- dik keratometri (K2), ön korneal astigmat ve ön kamara hacmi anlamlı olarak arttı ($p=0.002$, $p<0.001$, $p<0.001$ ve $p=0.008$). Ön kornea-düz keratometri (K1) değeri anlamlı olarak azaldı ($p=0.002$). Total kornea yüzey için, ortalama root mean square-sferik aberasyon (RMS-SA) anlamlı olarak artarken ($p<0.001$), RMS-Trefoil 0° azaldı ($p=0.038$). $\Delta K2$, iki kas cerrahisi uygulanan grupta anlamlı olarak daha yüksekti ($p=0.039$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Horizontal rektus cerrahileri, kornea topografisinde, ön kamara parametrelerinde ve korneal aberasyonlarda değişikliklere neden olabilir. Bunun muhtemel nedeni kas insersiyolarında ve gerilim kuvvetlerindeki değişikliğin, kornea üzerindeki vektörel kuvvetleri değiştirmesidir. Ameliyat edilen kas sayısı arttıkça bu değişiklik daha belirgin hale gelebilir.

Anahtar Kelimeler: şaşılık cerrahisi, kornea topografisi, korneal wavefront aberasyonlar, korneal astigmatizma

Konsekütif Ekzotropyanın Tedavisinde Farklı Cerrahi Tekniklerin Karşılaştırılması

TUGBA GENCAGA ATAKAN¹, Mehmet KAY², SUMEYRA KOPRUBASI¹

¹Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank EAH Göz kliniği, İstanbul

²Batı Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Ezotropya (ET) cerrahisi sonrası konsekütif ekzotropya (XT) gelişen hastalarda tek seansta yapılan farklı cerrahi tekniklerin başarısını karşılaştırmak ve cerrahi başarıyı etkileyen faktörleri değerlendirmek. **YÖNTEM:**Konsekütif XT nedeniyle ameliyat edilen hastaların tıbbi verileri retrospektif olarak incelendi. Tek seanslık konsekütif XT cerrahisi sonrası takip süresi 6 ay ve daha fazla olan hastalar dört gruba ayrıldı; mediyal rektus (MR) ilerletmesi yapılan hastalar (Grup 1=5), MR ilerletme ve lateral rektus (LR) geriletmesi yapılanlar (Grup 2=6), MR ilerletme, MR rezeksiyonu ve LR geriletmesi yapılanlar (Grup 3=10) ve MR ilerletme ve MR rezeksiyonu yapılanlar (Grup 4=4). Hastaların post-operatif (PO) 1. hafta, 1. ay, 3. ay ve 6. ay sonuçları karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Konsekütif XT' si olan toplam 25 hasta (17 kadın, 8 erkek) çalışmaya dahil edildi. Konsekütif XT cerrahisi sırasında hastaların yaş ortalaması 27.6±6.8 yıl idi. Preoperatif değerlendirmede gruplar arasında yaş, cinsiyet, görme keskinliği, sferik ekivalan değerleri, anizemetropi mevcudiyeti, prizmatik kayma açıları, inferiyor oblik over aktivasyonu birliktelik oranları ve PO diplopi test sonuçları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı (p>0.05). Ameliyat başarı oranı PO 1. hafta, 1. ay, 3. ay ve 6. ay Grup 1' de sırasıyla %60, %100, %100, %100; Grup 2' de sırasıyla %66.7, %100, %83, %100; Grup 3' te sırasıyla %100, %100, %100, %90; Grup 4' te sırasıyla %75, %100, %100, %100 olarak ölçüldü. Grupların ameliyat başarı oranları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı (p>0.05). PO kontrollerde gruplar arasında diplopi sıklığı açısından anlamlı farklılık saptanmadı (p>0.05). Cerrahi başarıyı istatistiksel olarak anlamlı düzeyde etkileyen herhangi bir faktör saptanmadı (p>0.05).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Konsekütif XT' nin cerrahi tedavisi, çok sayıda cerrahi teknik seçeneklerinin her biriyle de tek seansta oldukça başarılı sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: konsekütif XT, ezotropya, şaşılık

Hirschberg Metoduyla Şaşılık Tespitinde Görüntü İşleme Tabanlı Yeni Bir Yöntem

Sabiha Güngör Kobat¹, Şükrü Karaaslan², Mehmet Gedikpınar³

¹Fırat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Elazığ

²Fırat Üniversitesi, Elektrik ve Enerji Bölümü, Elazığ

³Fırat Üniversitesi, Teknoloji Fakültesi, Elektrik Elektronik Mühendisliği, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ:Şaşılık gözlerin paralellliğini yitirmesi sonucu oluşan bir hastalıktır. Bu çalışma, şaşılık tarama yöntemlerinden biri olan Hirschberg testi en düşük maliyet ve en hızlı teşhis ile gerçekleştirebilmek için görüntü işleme teknikleriyle otomatik olarak çalışan yeni bir şaşılık tarama yöntemi önermektedir.

YÖNTEM:Veriler, Hirschberg testi temel alınarak, 88 şaşılık hastasının yüz görüntüleri üzerinden toplanmıştır. Elde edilen verilerdeki her bir görüntü, 3024x4032 boyutlarında, 3.99 mm odak uzaklığına sahiptir. RGB renk uzayına sahip görüntüler, 12 mega piksel telefon kamerası yardımıyla çekilmiştir. Telefonun arka yüzeyindeki flaş, ışık kaynağı olarak kullanılmıştır. Geliştirilen algoritma sayesinde bu görüntüler üzerinde korneadan yansıyan ışığın konum koordinatları belirlenmiştir. Tespit edilen ağırlık merkezinin yatay ve dikey koordinatları ile pupilla merkez noktasının yatay ve dikey koordinatları arasındaki fark bulunarak gözün kayma miktarı piksel cinsinden belirlenmiştir. Bulunan kayma miktarı matematiksel bir yaklaşımla optimize edilerek, birim olarak derece cinsinden ifade edilmiştir.

BULGULAR:Çalışmada bir hastanın şaşılık derecesi ve yönü, sadece bir yüz görüntüsü üzerinden, %89 oranında doğru ölçülmüştür.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yapay zekanın oftalmolojinin birçok alanında kullanımı için çalışmalar yapılmaktadır. Çalışmamız yapay zekanın şaşılık alanında kullanılabileceğini destekler niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Şaşılık, Hirschberg testi, yapay zeka.

Dominant ve Dominant Olmayan Gözlerde Elektoretinogram Sonuçlarının Karşılaştırılması

Büşra Yıldırım¹, Mualla Şahin Hamurcu²

¹Besni Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Adıyaman

²Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Oküler dominansın mekanizması tam olarak anlaşılammışsa da retinal anatomi,görme yolları ya da kortikal asimetriden kaynaklandığını savunan çalışmalar mevcuttur.Bizim çalışmamızdaki amacımız sağlıklı çocuklarda dominant gözler(DG) ve dominant olmayan gözlerde(DOG) retina fonksiyonlarının objektif testler olan patern elektoretinogram(pERG) ve flaş elektoretinogram(fERG) ile incelemektir.

YÖNTEM:Haziran-Ağustos 2022'de başvuran 10-18 yaşlarında ve bilateral görme keskinliği 1.0 olan 24 sağlıklı olgunun 48 gözü prospektif değerlendirildi.Göz içi basıncı(GİB),sikloplejik sferik ekivalan değeri (SE),aksiyel uzunluk(AU),pERG ve fERG ölçümleri gerçekleştirildi.SE +2,5/-2,5 D olan hastalar çalışmaya alındı.Karttaki delik testi ile DG saptandı.Birinci grup DG,ikinci grup DOG olarak alındı.İstatistiksel analiz SPSS 21.0 yapıldı,p<0.05 anlamlı

BULGULAR:Hastaların yaş ortalaması 13,6 ve kadın/erkek oranı 11/13 idi.Gruplar SE, GİB, AU açısından anlamlı fark göstermedi(Tablo1).Her iki grupta da sağ ve sol göz dağılımı %50 idi.Gruplar arasında pERG ve fERG dalga amplitüdüleri ve latansları açısından anlamlı fark saptanmadı(Tablo2,3,4).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda pERG ve fERG sonuçlarına dayanılarak,DG ve DOG fonksiyonel açıdan anlamlı farklılık göstermemiştir.Ülkemizde bir çalışmada DG P50 amplitüdüleri anlamlı yüksek bulunmuş ve gangliyon hücre dağılımının vizüel korteks ile ilişkisinin oküler dominansı etkileyebileceğine dayandırılmıştır.Bazı çalışmalarda SE,AL ve retinadaki yapısal farklılıkların oküler dominansı ile ilişkisi olmadığı,retina tabakalarındaki kalınlıkların DG ile DOG arasında farklılık göstermediği ve pERG sonuçlarının DG-DOG arasında anlamlı farklılık olmadığı saptanmıştır.VEP ve MRI çalışmalarında DG yüksek yanıtları elde edilmiştir ve bu vizüel korteksteki yapısal asimetriye bağlanmıştır.Sağlıklı bireylerde DG tercihinde kortikal yapılanma oküler fonksiyondan daha etkili olabilir.Retina ve korteksin birlikte değerlendirildiği çalışmalar ile daha güvenilir sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Oküler dominans, patern elektoretinogram, flaş elektoretinogram

POSTER BİLDİRİLER

PS-01]

İntrakameral Moksifloksasin Uygulanan ve Komplike Olmayan Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sonrası Gelişen Tek Taraflı Akut İris Transillüminasyon Sendromu

[Serhat Eker](#), [Şaban Gönül](#)

Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Bilateral akut iris transillüminasyonu (BAIT) nispeten yeni tanımlanmıştır. BAIT, klinik olarak belirgin iris transillüminasyon kusurları, midriyazis, atonik pupilla gibi değişiklikler ve artmış göz içi basınca sebep olur. Bu sendromun kesin etyopatogenezi net olmasa da sistemik veya topikal moksifloksasin, üst solunum yolu enfeksiyonları ve fümigasyon tedavisini takiben toksik etki sonucunda oluştuğu bildirilmiştir.

YÖNTEM:İntrakameral moksifloksasin ile sorunsuz fakoemülsifikasyon ameliyatı geçiren 63 yaşındaki erkek hastada gelişen tek taraflı akut iris transillüminasyonu (AIT) ve iris sfinkter paralizi bulguları olan vaka sunulacaktır.

BULGULAR:Olgu, viral hastalık öyküsü veya sistemik florokinolon kullanım öyküsü olmayan bir AIT vakasıdır. Ancak sorunsuz tamamlanan fakoemülsifikasyondan sonra intrakameral moksifloksasin ile oluştuğu düşünülen ve BAIT klinik özellikleri gösterdiği için tek taraflı AIT geliştiği düşünülmüştür. Fakoemülsifikasyon cerrahisi sonunda hastaya intrakameral 0.15 ml 5 mg/ml moksifloksasin verilmiştir. Verilen doz, intrakameral moksifloksasin uygulamasında yaygın kullanılan dozdan belirgin şekilde daha yüksektir. Bu uygulamanın, olguda BAIT benzeri sendrom gelişmesine neden olduğu düşünülmüştür.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Fakoemülsifikasyon cerrahisinde intrakameral moksifloksasin neden olduğu toksik etkiyi azaltmak için 0,1 ml 5 mg/ml moksifloksasin veya daha azı kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İntrakameral moksifloksasin, Toksik etki, Bilateral akut iris transillüminasyonu, Endoftalmi profilaksisi

[PS-02]

Katarakt Cerrahisi Sonrası İstenmeyen Komplikasyon: Kapsüler Fimozis

[Mehmet İçöz](#)¹, [Mücella Arıkan Yorgun](#)²

¹Yozgat Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt cerrahisi sonrası görme kalitesinde bozulma nedeni ile başvuran hastanın değerlendirilmesi.

YÖNTEM:Üç ay önce sorunsuz katarakt cerrahisi geçiren ve multifokal intraoküler lens implante edilen hastanın refraksiyon değerleri, uzak, yakın görme keskinliği, göz içi basıncı, detaylı ön ve arka segment muayenesi yapıldı. Ön segmenti daha detaylı değerlendirmek amaçlı, kornea topografisi, ön segment optik koherens tomografi görüntülemeleri ile yeterli dilatasyon sonrası arka segmenti değerlendirmek amaçlı optik koherens tomografi, ultrasonografi tetkikleri yapıldı. Arka segmentte herhangi bir patoloji saptanmayan hastanın muayenesinde multifokal lensin sadece bir halkası görülmekte idi. İleri seviyede kapsüler fimozis saptanan hastada cerrahi işlem ile 4 noktadan mikroforseps ve makas yardımı ile fimozis alanı genişletildi. Cerrahi sonrası 1.hafta detaylı oftalmolojik muayenesi yapıldı.

BULGULAR:Yetmiş yaşında kadın hastanın katarakt cerrahisi sonrası 3. ay oküler muayenesinde; sferik refraksiyon +2,0 D, silindirik refraksiyon +0,5 D, uzak görme keskinliği tashihsiz 0,3 (logMAR), yakın görme keskinliği Jaeger eşeline göre J5, göz içi basınç 12 mmHg idi. Kapsüler fimozis genişletme cerrahisi sonrası sferik refraksiyon 1,0 D, silindirik refraksiyon +0,5 D, uzak görme keskinliği 0,1 (logMAR), yakın görme keskinliği J3, göz içi basınç 10 mmHg idi. Her iki muayenede de maküler ödem gözlenmedi. Ek olarak cerrahi sırasında 1-2 saat kadranı zonül zaafiyeti olduğu gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kapsüler fimozis, katarakt cerrahisi sonrası nadir görülen fakat görme keskinliği ve kalitesini etkileyebilen önemli bir komplikasyondur. Tedavisinde Nd:YAG laser uygulaması erken dönemde uygulanabilir, ilerleyen dönemde ise cerrahi ile fimozis alanı genişletilebilir. Tedavisinden daha önemlisi oluşmasını önlemektir. Bu amaçla katarakt cerrahisi sırasında ön kapsülün altından vakum polisaj uygulanması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Kapsüler fimozis, katarakt cerrahisi, polisaj uygulaması

[PS-03]

Katarakt Cerrahisi Sonrası Tedaviye Cevap Vermeyen Kornea Ödemi Ayırıcı Tanısı ve Yönetimi

[Huri Sabur, Mutlu Acar](#)

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Fakoemülsifikasyon sonrası tedaviye cevap vermeyen kornea ödemi olan olgunun ayırıcı tanısı ve yönetimi
YÖNTEM:Olgu Sunumu

BULGULAR:46 yaş kadın hasta, sağ gözde görme azlığı şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Hikayesinden sağ gözden 12 gün önce katarakt nedeniyle fakoemülsifikasyon cerrahisi geçirdiği öğrenildi. Hastanın muayenesinde sağ gözde görme keskinliği el hareketi düzeyindeydi ve biomikroskopik muayenesinde sağ gözde diffüz korneal ödem, konjonktival hiperemi izlendi (Şekil-1). Göz tansiyonu sağ gözde 18 mm Hg idi ve fundus seçilemiyordu. Postoperatif dönemde dış merkezde tedavi olarak steroid ve antibiyotikli damla (12*1) ve %5 NaCl (5*1) verilmişti. Hastaya erken başlangıçlı Fuchs endotelyal distrofisi, toksik anterior segment sendromu (TASS), cerrahi sırasında yoğun enerji kullanımına bağlı korneal ödem ve cerrahi travmaya bağlı descemet membran dekolmanı ön tanılarıyla ileri tetkikler istendi. Diğer gözde kornea guttata olmayışı ve muayene esnasında sağ gözde ön kamara reaksiyonu ve pupiller distorsiyon olmaması nedeniyle Fuchs ve TASS tanıları dışlandı. Ön segment OKT incelemesinde kornea kalınlığı 1000 mikron üzerindeydi ve santrali de içine alan geniş descemet membran dekolmanı tespit edildi (Şekil-2). Hastaya acil şartlarda ön kamaraya hava verildi. Tedavi sonrası birinci günde görme düzeyi sağ gözde 0.9 seviyelerine yükseldi ve kornea ödemi tamamen geçti (Şekil-3).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Descemet membran dekolmanı, katarakt operasyonunu da içine alan çok sayıda oküler cerrahi uygulamasından sonra ortaya çıkabilen bir ön segment patolojisidir. Geniş çaplı descemet dekolmanının tanısı lokalize dekolmana göre yaygın kornea ödemi nedeniyle daha zordur. Uzun süreli Descemet dekolmanı korneal dekompanasyonla sonuçlanabileceğinden şüpheli olgularda erken dönemde ön segment OKT yapılması faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Descemet membran dekolmanı, fakoemülsifikasyon, kornea ödemi

[PS-05]

Nüks Pterijyum Cerrahi Tedavisinde Limbokonjonktival Felp Tekniği

Gökhan Kaya

Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Nüks pterijyumun cerrahi tedavisinde limbokonjonktival felp tekniğinin etkinlik ve güvenilirliğini değerlendirmek.
YÖNTEM:Primer pterijyum tanısı alan 28 hastanın 30 gözü çalışmaya alındı. Retrospektif yapılan çalışmada, korneaya 3 mm ve üzerinde penetrasyon gösteren nüks pterijyumu bulunan olgular çalışmaya dahil edildi. Hastalara pterijyum eksizyonu yapıldıktan sonra, monopolar koter ile skleral yatakta hemostaz sağlandı. Eksizyon alanına komşu, üst nazal konjonktivadan hazırlanan limbokonjonktival felp skleral yatak üzerine kaydırılarak 3 adet 8.0 vicryl ile episkleral olarak sütüre edildi.

BULGULAR:Hastaların 15'ü(%53,57) erkek, 13'si kadındı (%46,42). Olguların yaş ortalaması 58 (45-71) yıl idi. İntraoperatif komplikasyon görülmedi. Postoperatif ortalama 9 ay (6-12 ay) takip yapıldı. Tüm olgularda bir hafta içinde kornea epitel defektinin kapandığı izlendi. Takip sürecinde 1(%3) olguda nüks görüldü

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu tekniğin kolay uygulanabilir olması, postoperatif hızlı rehabilitasyon ve nüks oranının az olması nedeniyle nüks pterijyum cerrahi tedavisinde alternatif bir yöntem olabileceğini düşünmekteyiz. Bununla birlikte, bu yöntemin etkinlik ve güvenilirliğini kanıtlamak için daha geniş ve diğer tekniklerle karşılaştırmalı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pterijyum,limbokonjonktival, nüks

[PS-06]

Lizozomal Depo Hastalığı Sistinozis: Olgu Sunumu

Rumeysa Bilmez Tan, Serek Tekin, Erbil Seven, Muhammed Batur
Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Van

GİRİŞ VE AMAÇ:Sistinoz, sistinin vücuttaki organ ve dokularda biriktiği nadir bir lizozomal depo hastalığıdır. Otozomal resesif bir şekilde kalıtılır. 17p13 kromozomu üzerindeki CTNS genindeki bir mutasyon etyolojiden sorumludur Renal hastalık sistinozisin erken formlarında baskın olmasına rağmen, hastalığın tüm formları oftalmik sekellere, özellikle pigmenter retinopatiye ve korneada sistin kristallerinin birikmesine, bununla ilişkili fotofobi ve görme bozukluğuna neden olabilir. Kliniğimize başvuran iki kardeş, infantil sistinozis olgusunu sunmayı amaçlamaktayız.

YÖNTEM:Retrospektif olgu sunumu

BULGULAR:8 ve 9 yaşlarındaki kardeş iki hasta kliniğimize genetik olarak CTNS gen mutasyonu doğrulanmış sistinozis tanısı ile başvurudular. 9 yaşındaki hasta 1 yaşında, 8 yaşındaki hasta 6 aylık iken büyüme gelişme geriliği sebebiyle hastaneye başvurduktan sonra tanı almıştı. Hastaların en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) bilateral 1.0 olarak alındı. her iki hastanın da kornea periferinde daha yoğun olmak üzere kornea ön yüzeyinde sistin kristal birikimleri mevcuttu, pupil düzenli, lens claeer olarak değerlendirildi. Her iki hastanın da arka segment muayenesinde herhangi bir anormal birim veya pigmenter retinopatiye rastlanmadı. Göz içi basınçları her iki hastada bilateral normotondtu. Çekilen ön segment OCT'de kornea periferinde ön yüzde ağırlıklı olmak üzere kristalin birikimi tespit edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu hastaları özellikli kılan her 9 yaşındaki hastanın 1 yaşından beri, 8 yaşındaki hastanın 6 aylıktan beri sistemik ve topikal sisteamin tedavisi almalarıydı. Erken tanı ve tedaviyle görme keskinliğinin tam düzeyinde korunmuş olması ve retinada birikim olmaması sistinozisi erken dönemde yakalayıp tedavi etmenin önemini sergilemektedir.

Anahtar Kelimeler: sistinozis, lizozomal depo hastalığı, korneal kristalin

[PS-09]

Covid-19 Pandemisi Döneminde Psödötümör Serebri Tanısı Alan Hastalarda Serebral Venöz Sinüs Tromboz İnsidansı

[Bilge Tarım](#), Mualla Hamurcu

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:İdiyopatik intrakraniyal hipertansiyon olarak da bilinen psödötümör serebri (PTS), artmış kafa içi basıncı ve bu yüksek basıncı açıklayacak hidrosefali veya intrakranial kitle lezyonunun olmaması olarak tanımlanır. Serebral venöz sinüs trombozu (SVST), yaşamı tehdit eden bir klinik durumdur ve PTS'li tüm hastaların ayırıcı tanıları arasında yer almaktadır. Tüm dünya Covid-19 pandemisi ile mücadele ederken bu virüsün tromboembolik olay ve koagülopati riskini artırdığı saptanmıştır. Bu çalışmadaki amacımız Covid-19 pandemisi sırasında tanı konan PTS vakalarındaki SVST insidansını bildirmektir.

YÖNTEM:Retrospektif dizayndaki bu çalışmada, Ocak 2020 ile Ocak 2023 arasında PTS tanısı alan ve öykülerinde Covid-19 pozitifliği olan 44 hastanın tam oftalmolojik muayeneleri ve manyetik rezonans görüntüleme (MRG) - manyetik rezonans venografi (MRV) verileri tarandı. İskemik optik nöropati, diyabetik papillopati veya nöretinit gibi diğer nedenlere bağlı papilödem olan hastalar, lomber ponksiyonla kafa içi basıncında belgelenmiş bir artış olmayan hastalar, beyin omurilik sıvısı biyokimya ve mikrobiyoloji analizinde anormallikler olan hastalar, intrakranial kitlesi olan hastalar, obstrüktif hidrosefali ve MRG'de menenjit varlığı olan hastalar dışlandı.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 44 hastanın 36'sında MRG ve MRV görüntülemeleri birlikte değerlendirildi. Kombine görüntüleme yapılan 36 hastanın 28'i kadın, 12'si erkekti. 36 hastanın 14'ünde (%38,8) SVST lehine bulgular saptandı. 5'inde süperior sagittal sinüs trombozu, 5'inde transvers sinüs trombozu, 2'sinde sigmoid sinüs trombozu, 1'inde inferior sagittal sinüs trombozu ve 1'inde yaygın serebral venöz sinüs trombozu mevcuttu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Covid-19 pandemisi öncesi, PTS hastalarındaki SVST insidansımız daha önce yapılan çalışmalarla uyumlu olarak %9,2 iken; pandemi döneminde bu oranı %38,8 olarak saptadık. Artmış bu tromboz insidansının ışığında kombine MRG ve MRV görüntüleme ile tüm PTS hastalarında SVST'nin araştırılması kritik önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Psödötümör Serebri, Serebral Venöz Sinüs Trombozu, Covid-19, Papilödem, Manyetik Rezonans Venografi

Nörofibromatozis tip 1 tanılı hastaların genetik ve oftalmolojik bulgularının değerlendirilmesi

Özgür Eroğul¹, Muhsin Elmas², Ayça Nur Demir³

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Genetik Anabilim Dalı

³Afyonkarahisar Emirdağ Devlet Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Nörofibromatozis tip 1, çoklu organ sistemlerini etkileyen ve birçok farklı klinik semptom gösteren, otozomal dominant kalıtılan bir hastalıktır. Hastalığın şiddeti kişiden kişiye değişir ve yıllar içinde kademeli olarak ilerler. Bu çalışmada kesin tanı 17 NF1 hastasını genetik, oftalmolojik ve sinir sistemi incelemeleri açısından değerlendirdik.

YÖNTEM:Arşivimizde 2012-2022 yılları arasında kliniğimize başvuran yaklaşık 5000 hasta bulunmaktadır. Bu hastaların 17'sinde kesin genetik tanı konulmuştur. Bu çalışmada bu hastalar değerlendirilerek literatüre sunulmuştur. Bu çalışmaya dahil edilme kriterleri, nörofibromatozis tip 1 anomalilerinin olmasıydı. Araştırmamız sırasında, hastaların doğum öncesi ve doğum sonrası öyküsü ve aile öyküsü gibi bazı klinik parametreleri topladık. Aile öyküsünde, en az 3 kuşak analizi ile ayrıntılı bir soyağacı yaptık, ebeveyn akrabalığını sorguladık, ailelerdeki benzer üyeleri aradık ve bozukluklarının kalıtım modellerini belirledik.

Laboratuvarımızda karyotipleme yapılırken hastalardan periferik venöz kan örnekleri topladık ve bunları gen panelleri veya WES için ticari bir laboratuvara gönderdik. Tüm hastaların kesin genetik tanısını aldıktan sonra sorguladığımız diğer parametreleri içeren bir tablo oluşturduk. Bu süreçte The Elements of Morphology: Human Malformation Terminology kullanılmıştır.

BULGULAR:Bulgular Tablo 1 ve Tablo 2 de sunulmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Otozomal dominant hastalıklar için, bir aile üyesinde ilk kez bulunan bir gende değişiklik anlamına gelen "de novo mutasyonlar" yüksek oranda bulunur. NF1 bu grup hastalıklardan biridir. Hastalıkları teşhis etmek onları tedavi etmekten bir adım öndedir. Çünkü gerekli teşhis yapılmadığı takdirde hastalığın tedavisi mümkün değildir. Eskiden bu durum daha zor iken günümüzde gelişen teknoloji ile birlikte hastalıklar daha kolay teşhis edilebilmektedir.. NF1 hastalığında genetik, görüntüleme ve diğer branşların tetkikleri sonucunda daha fazla bilgi elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Nörofibromatozis Tip1, genetik analizler, irish nodülleri

[PS-11]

Karetikokavernöz Fistül

[Emine Koç, Bengü Ekinci Köktekir](#)

Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Anabilimdalı

GİRİŞ VE AMAÇ:İnternal karotid arter ile kavernöz sinüs arasındaki anormal arteriyovenöz anastomozlar karotikokavernöz fistül olarak adlandırılırlar. Travma sonrası direk ve yüksek debili KKF gelişebilir, progresif seyirli olup spesifik semptom ve bulguların iyi tanınması ile erken tanı ve tedavi önemlidir.

YÖNTEM:BT'de sfenoid ve orbita kemiklerinde parçalı, deplase olmuş fraktürler sık izlenir. Altın standart olarak bilinen Digital Subtraction Anjiyografi'dir.Direkt karotikokavernöz fistül vakaları erken tanı ve acil müdahale gerektirir ve ilk tedavi seçeneği endovasküler tedavi olmalıdır.

BULGULAR:Kiliniğimize sağ gözde kızarıklık, görme azalması, ağrı ile başvuran hasta 15 gün önce motosikletli trafik kazası geçirmiş,Retinitis pigmentosa ile takipli.

VA: 0,25/0,5; bio: hafif kemozis, kornea saydam, aks açık; to: 26/21, 27; gh: kısıtlı/hs; f:rp; moct:310/324 sağ kist eski olduğu düşünölmüş. Takiplerde:

VA: 0,2; bio:kemozis, hiperemi; f:kommosyo retina; gh: her yöne kısıtlı

VA: 0,15; bio:kemozis, hiperemi, periorbital ödem, proptozis; f:mikrohemorajiler, kommosyo retina; gh: her yöne kısıtlı

VA: 0,1; bio:kemozis, hiperemi, periorbital ödem; f:mikrohemorajiler, kommosyo retina; gh: her yöne kısıtlı

Konsültasyon: acil girişimlik patoloji saptanmadı.

BT: sağ ekzoftalmus, ekstraoküler kas kalınlaşması. kraniyofasyal kemiklerde multipl fraktür hatları

MR: yaygın ödem ve kontüzyon lehine

Anjiyografi:Sağ kavernöz sinüste vaskülaritede artış, sağ superior oftalmik vende asimetrik dilatasyon, tanımlanan özellikler sağ KAROTİKOKAVERNÖZ FİSTÜL ile uyumlu

TARTIŞMA VE SONUÇ:İnternal karotid arter ile kavernöz sinüs arasındaki anormal arteriyovenöz anastomoz sonucu süperior oftalmik ven ve KS'de önemli miktarda artmış olan venöz basınca bağlı klasik triadı olan proptozis, konjonktival kemozis ve orbital üfürüm görülür.İntraorbital venöz basınçtaki artış intraorbital kraniyal sinirler ve ekstraoküler adeleler üzerinde basınç etkisi yaratarak oftalmoplejiye neden olabilir. Artan venöz basınç sıklıkla görme kaybına neden olur.

Anahtar Kelimeler: karetikokavernöz fistül, travma, arteriovenöz fistül

[PS-16]

Diyabetik retinopatili bir hastada venöz vasküler loopun neovaskülarizasyona ilerlemesi

Utku Limon

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Proliferatif diyabetik retinopatili bir hastada venöz vasküler loopun 3 aylık bir süre içinde neovaskülarizasyona dönüşmesi ile karakterize bir olguyu sunuyoruz.

YÖNTEM:Proliferatif diyabetik retinopati nedeniyle izlenen 46 yaşında kadın hastanın sol fundus muayenesinde superior temporal vasküler arkta bir venöz vasküler halka görüldü.

BULGULAR:3 aylık takip sonunda superior temporal vasküler arktaki venöz vasküler kıvrımın neovaskülarizasyona dönüştüğü görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Venöz halkalar, trombotik olmayan oklüzyon alanını baypas etmek için damarların halka şeklindeki genişlemeleridir.Venöz vasküler anslar, diyabetik retinopatinin nadir görülen bulgularından biridir. Venöz vasküler anslar neovaskülarizasyona dönüşebilir, dikkatle takip edilmeli ve gerektiğinde retinal lazer fotokoagülasyon yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik retinopati, venöz vasküler loop, neovaskülarizasyona

Choroidal Vascularity Index in Patients with Papulopustular Rosacea, a Localized Skin Disease

[İbrahim Ethem Ay](#)¹, [Seçil Soylu](#)², [Aynur Er](#)¹, [Mustafa Doğan](#)¹, [İrem Nur Durusu Türkoğlu](#)², [Hamidu Hamisi Gobeka](#)¹, [Gulhan Gurel](#)²

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Afyonkarahisar

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Deri ve Zührevi Hastalıklar Ana Bilim Dalı, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ:To evaluate choroidal vascularity index (CVI) using EDI-OCT and thus gain a new perspective on ocular involvement in rosacea patients, particularly those with papulopustular rosacea.

YÖNTEM:This cross-sectional study included 34 papulopustular rosacea patients (Group 1) and 34 age- and gender-matched healthy subjects (Group 2). After a thorough ocular examination, an experienced technician performed EDI-OCT. Choroidal area (CA) was saved as a JPEG file, and the luminal and stromal areas (LA and SA) were processed with Image-J. CVI was determined by dividing the macular LA by the vascular area (VA). Retinal nerve fiber layer (RNFL) and retinal pigment epithelium (RPE) mean thicknesses were measured automatically. An optic disc density index (ODI) was calculated by dividing the mean RNFL and RPE thicknesses.

BULGULAR:Groups 1 and 2 had average ages of 42.70 ± 12.5 and 42.60 ± 12.3 years, respectively ($p=0.997$). Though there was no significant difference between groups 1 and 2, LA and VA were higher in the former, while CVI was the same ($p>0.05$). The mean RNFL thicknesses were all non-significantly lower in group 1 than in group 2 ($p>0.05$). Group 1 had a thicker mean RPE than group 2 ($p=0.243$). Despite the non-significant difference, the ODI had a tendency to decrease in group 1 relative to group 2 ($p=0.070$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:CVI and ODI did not differ significantly between patients with papulopustular rosacea and healthy subjects. However, since rosacea is characterized by ocular surface inflammation, it is important to remember that inflammation could also affect the ocular posterior segment.

Anahtar Kelimeler: Choroidal vascularity index, EDI-OCT, Optic disc density index, Papulopustular rosacea, Retinal nerve fiber layer, Retinal pigment epithelium

[PS-18]

Bulanık Görme Şikayetinden Kronik Myeloid Lösemi Tanısına

[Bilge Tarım](#), Sebile Çomçalı

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Kronik miyeloid lösemi (KML), artmış granülosit hücreleri ile karakterize miyeloproliferatif bir neoplazmdir. KML asemptomatik olabilir ve genellikle rutin kan tetkiklerinden tanı konmaktadır. KML'nin oftalmolojik prezentasyonları nadirdir ve ilk başvuruda retinal anormallikler görülebilir. Biz burada, bulanık görme şikayeti ile başvuran ve ardından KML tanısı koyduğumuz olguyu sunduk.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:44 yaşında erkek hasta, 3 gündür sağ gözde bulanık görme şikayeti ile başvurdu. Hastanın bilinen herhangi bir sistemik ve oküler hastalığı, ilaç kullanımı ve sigara kullanım öyküsü yoktu. Tam oftalmolojik muayenesinde Snellen eşeli ile en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağda 0.3 iken solda 1.0 idi. Bilateral ön segment muayenesi doğal izlendi. Dilate fundus muayenesinde ise bilateral retinal venlerde dilatasyon ve kıvrımlanma artışı, roth spotları, sağda makulayı da tutan yaygın intraretinal hemorajiler ve solda preretinal hemoraji izlendi. Olası etiyoloji araştırmak üzere hastadan hemogram, biyokimya, sedimentasyon, CRP istendi. Hemogramda ciddi bir lökositoz tablosu mevcuttu (Beyaz küre: $451 \times 10^9/L$, Nötrofil: $409 \times 10^9/L$, Lenfosit: $9,83 \times 10^9/L$). Hematoloji konsültasyonu sonucu yapılan kemik iliği aspirasyon biyopsisinin KML-akselere faz ile uyumlu gelmesi üzerine hasta hospitalize edilip, hastaya lökoferez tedavisi uygulandı. 2 hafta sonraki kontrolünde fundus ve OKT bulgularının gerilediği ve FFA'da hemorajiye bağlı blokaj dışında herhangi bir patolojinin olmadığı görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Retinopati ile ortaya çıkan kronik miyeloid lösemi nadirdir ve uygun şekilde araştırılmazsa diğer retinopati etkenleri ile karıştırılabilir. Bu vaka, görme şikayetleri olan hastalarda lösemnin hızlı bir şekilde teşhis edilmesinde oftalmologların ve ayrıntılı göz dibi muayenesinin önemli rolünü vurgulamaktadır. Uygun sistemik araştırma ve hematoloji konsültasyonu ile KML tanısı erken dönemde konup, hastaların hayatta kalma oranını artırılabilir ve görme keskinliklerini korunabilir.

Anahtar Kelimeler: Retinopati, Kronik Myeloid Lösemi, Bulanık Görme

[PS-19]

Güneş Tutulması İlişkili Solar Retinopati Gelişen Olgu ve Devam Eden Görme Azlığı

Funda Yüksekayla

M.Akif İnan Eğitim Araştırma Hastanesi, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ:Solar makülopati doğrudan güneş ışığına bakmak ya da güneş tutulmasına maruz kalmakla ortaya çıkan bir patolojidir.Maküler hasarın temelinin fotokimyasal ve termal etkilerin birleşimi sonucu oluştuğu düşünülmektedir.Güneşe maruziyetten 1-4 saat sonra görme azalması,metamorfopsi,mikropsi, merkez ve merkezi görmenin çevresinde skotomlar,kromatopsi,fotofobi, baş veya göz ağrıları gibi belirtilerle ortaya çıkar. Görme hissi başlangıçta tam ile ışık hissi arasında değişkenlik gösterebilir.Görme keskinliği ve belirtilerde iyileşme 6 ay civarında gerçekleşir.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:17 yaşındaki erkek hasta güneş tutulmasını çıplak gözle izledikten 2-3 gün sonra görme azlığı ve nesnelerin renklerinde farklılık nedeni ile polikliniğe başvurdu. Yapılan oftalmolojik muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağda 0,05 sol 0,2 saptandı.Göz içi basıncı sağda 15mmhg solda 16mm hg olarak ölçüldü.Ön segment muayenesinde her iki gözde belirgin patoloji saptanmadı.Her iki göz dilate fundus muayenesinde foveolada etrafı hiperpigmente, iyi sınırlı ortası hipopigmente alan görünümü mevcuttu.Hastaya fundus fotoğrafisi ve okt çekildi.Okt bulgusu her iki gözde retina pigment epitelinde bilateral düzensizlik ve intraretinal hiporeflektan alan olarak saptandı.Takiplerinde görme keskinliğinde artış gözlenen hastanın 6.ay kontrolünde yapılan oftalmolojik muayenede edgk sağda 0,1 solda 0,8 olarak saptandı. Ön segment ve göz içi basınçları normal sınırlardaydı. Santral görme alanı 10:2 testinde skotom gözlenmedi. Okt ve okta etkileri yapıldı.Retina pigment epitel refleksi normale dönerken iç retina tabakasındaki hiporeflaktan alanın kaybolduğu gözlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Genellikle çift taraflı olmakla birlikte tek taraflı tutulum da olabilir. Semptomların bir kısmı kalıcı olabilir. Koruyucu önlemler konusunda hastaları bilgilendirmek ve hastalığı önlemek önemlidir. Hastalar lazer ve gün ışığına direkt maruziyetten kaçınmalı, koruyucu güneş gözlükleri kullanmalıdır. Güneş tutulmasına pinhole kameralarla bakılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: okt, okta, solar retinopati.

[PS-20]

Bilateral Koryoretinal Skar: Geçirilmiş Toxoplazma Retinitli Olgu Sunumu

[Ömer Özer](#)

Dörtüol Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Hatay

GİRİŞ VE AMAÇ:Toxoplazma, oküler dokuları etkileyen bir enfeksiyöz ajandır. Aktif dönem geçtikten sonra hastalık koryoretinal skar ile iyileşir. Bu olgu sunumunun amacı resmi evrak için başvuran bir hastada saptanan her iki foveal bölgeyi tutan koryoretinal skarlı bir hastayı tanımlamaktır.

YÖNTEM:Hastanın demografik verileri kayıt edildikten sonra snellen eşeli ile görme keskinliği düzeyi tashihli ve tashihsiz olarak belirlendi. Yarıık lamba muayenesi ile ön ve arka segment değerlendirildi. Retinal kamera ile renkli fundus fotoğrafı ve optik koherens tomografi görüntüleme yapıldı.

BULGULAR:Kırk dört yaşında erkek hastanın her iki gözde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 0.1 düzeyinde idi. Her iki gözde ön segment yapıları tamamen doğaldı. Dilate fundus muayenesinde ise her iki gözde makular bölgeyi tutan, 2.5 ODÇ (optik disk çapı) genişliğinde, sarı beyaz renkli, lezyon sınırında hiperpigmentasyon olan koryoretinal skar saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Genellikle fokal nekrotizan retinit olarak görülen oküler toksoplazmozis, çoğunlukla vitritis ve nonspesifik granüloamatöz ya da nongranüloamatöz ön üveitle birlikte dir. Vitritisin neden olduğu yoğun ortam bulanıklığı nedeniyle aktif odaklar tipik olarak siste araba farı görünümünde izlenir. Oküler lezyonların karakteristik özelliği inaktif bir koryoretinal skara komşu aktif bir retinit odağı olmasıdır. Nekrotik alanla tutulum göstermeyen retina alanları arasında keskin bir hat mevcuttur.

Tüm fundus alanları risk altında olmasına rağmen retinit tipik olarak ekvatorun arkasında kalan santral retinayı etkiler.

Sonuç olarak, enfeksiyöz üveitler sonrasında koryoretinal skarlaşmaya neden olabilen, toplum sağlığını etkileyen önemli bir halk sağlığı sorunudur.

Anahtar Kelimeler: Koroid, Retinit, Skar, Toxoplazma

[PS-23]

Solar Makulopatide Multimodal Görüntüleme

Sibel Çalışkan Kadayıfçılar, Figen Bezci Aygün, Hilal Toprak Telliöğlü, Feride Kazımova
Hacettepe Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Güneş tutulmasına çıplak gözle bakan 5 hastanın oküler bulgularının multimodal görüntüleme ile değerlendirilmesi

YÖNTEM:Hacettepe Üniversitesi Göz Hastalıkları polikliniğine 25 Ekim 2022 tarihli güneş tutulmasına çıplak gözle bakma sonrası görmede bozulma şikayeti ile başvuran 5 hastanın 7 gözü çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların görme keskinliği, ön segment ve dilate fundus muayene bulguları, optik koherens tomografi (OKT) ve optik koherens tomografik anjiyografi (OKTA) görüntüleri değerlendirilmiştir.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen hastaların üçü erkek ikisi kadın olup yaşları 8 ile 29 arasında değişmekteydi. Görme keskinliği etkilenmiş gözlerde 0.05 – 1.0 aralığında ölçüldü. Fundus muayenelerinde etkilenen gözlerde makulada retina pigment epitel değişikliği saptandı. Üç hasta akut dönemde (1 gün- 1 hafta) başvurmuş olup OKTde özellikle dış nükleer tabaka (DNT) ve dış limitan membranı (DLM) etkileyen vertikal hiperreflektif lezyon izlendi. Ek olarak elipsoid (EZ) ve interdijitasyon zonlarında (IZ) bozulma görüldü. İzlemde tüm hastalarda vertikal hiperreflektif lezyonda belirgin gerileme tespit edildi. İki hastada 1 ay sonraki kontrolde ufak dış retinal delik izlendi. Tutulma sonrası 1. Ayda ilk kez başvuran 2 hastanın birinde dış retinal delik, diğer hastanın iki gözünde DLM, EZ ve IZ'de bozulma mevcuttu. Unilateral tutulum görülen 2 hastada etkilenen gözlerde OKTAda yüzeysel vasküler pleksus dansiteleri diğer göze kıyasla belirgin olarak azalmış bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Solar makulopatinin retina tabakalarında oluşturduğu hasarın tespiti ve izleminde OKT elzem bir tetkik olup OKTAnın yerini belirlemek için daha geniş serilerde çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: solar makulopati, OKT, OKTA

[PS-24]

İntrakamaral moksifloksasin enjeksiyonunu takiben gelişen unilateral akut iris transillüminasyon sendromu

[Pınar Kaya](#), Yasemin Özdamar Erol
Etilik Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Fakoemülsifikasyon sonrası intrakamaral moksifloksasin enjeksiyonunu takiben tek taraflı akut iris transillüminasyonu gelişen bir olguyu bildirmek.

YÖNTEM:60 yaşında kadın hasta tek taraflı akut iris transillüminasyonu ile değerlendirildi.

BULGULAR:60 yaşında kadın hasta, ön kamarada ileri derecede iris depigmentasyonu ve göz içi basıncında yükselme nedeniyle uvea kliniğimize sevk edildi. Muayenesinde Snellen eşeli ile en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 6/10, sol gözde 10/10 olarak saptandı. Göz içi basıncı sağ ve sol gözde sırasıyla 40 mmHg ve 19 mmHg idi. Sağ gözünde ön kamarada +3 düzeyinde iris pigmenti dağılımı, endotelde ve intraoküler lens üzerinde iris pigmentleri, diffüz iris transillüminasyonu ve trabeküler ağda pigment birikimi saptandı. Sol gözde göz içi lens varlığı dışında patolojik bulgu yoktu. Fundus muayenesinde her iki gözde patolojik özellik saptanmadı. Hastanın yakın zamanda viral enfeksiyon geçirme veya sistemik antibiyotik kullanım öyküsü yoktu. Hastamızın 4 ay önce başka bir hastanede sağ gözden fakoemülsifikasyon ve intraoküler lens implantasyonu cerrahisi geçirdiği öğrenildi. Komplikasyonsuz geçen ameliyatların bitiminde bakteriyel endoftalmi profilaksisi için intrakamaral 0,15 ml 5 mg/ml moksifloksasin enjeksiyonu uygulanmış olan hasta, postoperatif dönemde moksifloksasin 5 mg/ml 1 damla 1 hafta boyunca günde 4 kez ve deksametazon 1 mg/ml 5 ml önce 5 kez daha sonra 1 haftada bir 1 damla azaltılarak kullandığını belirtti. Cerrahiden 10 gün sonra sağ gözde ağrı, bulanık görme ve ışığa duyarlılık şikayetlerinin başladığı öğrenilen hastanın tek taraflı akut iris transillüminasyonunun cerrahi bitiminde ön kamaraya uygulanan moksifloksasin enjeksiyonuna bağlı olduğu düşünüldü. Topikal steroid, topikal ve sistemik antiglokomatöz tedavi verilen hasta takibe alındı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Akut iris transillüminasyonu sendromu, sistemik florokinolon türevi antibiyotiklerin kullanımından sonra bilateral olarak ortaya çıktığı gibi, lokal kullanımda da meydana gelebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilateral akut iris depigmentasyonu, bilateral akut iris transillüminasyonu, intrakamaral moksifloksasin, unilateral akut iris transillüminasyonu

[PS-26]

Göz İçi Paslı Metalik Yabancı Cisim Bulunan Olguda Erken Vitrektomi Cerrahisinin Görsel ve Anatmik Başarıya Etkisi

Semra Tiryaki Demir, Turgay Uçak, Mehmet Egemen Karataş, Fatih Kerem Dedeli
Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz içinde büyük paslı metalik yabancı cisim (YC) bulunan bir olguda erken vitrektomi cerrahisinin görsel ve anatomik başarıya etkisini bildirmek.

YÖNTEM:38 yaş erkek hasta, birkaç saat önce iş kazası sonucu sol göze metalik yabancı cisim kaçması şikayeti ile hafta sonu kliniğimize başvurdu. Hastanın oftalmik muayenesinde; her iki gözde görme keskinliği: 20/20, göz içi basınçları (GİB) sağ göz: 14 mmHg sol göz: 21 mmHg, biomikroskopik muayenede sağ göz: doğal, sol göz: Zon 2 penetran yaralanma, saat 5 hizasında limbusa 1 mm mesafeden başlayıp 3 mm mesafeye uzanan lineer skleral kesi, ön kamarada 1+ reaksiyon, fundus muayenesinde sağ göz: doğal, sol göz: temporal kadranda retinaya saplanmış uzun metalik YC, YC çevresinde retinal/subretinal hemoraji ve vitreus kondensasyonu mevcuttu. Orbital BT'de: sol göz içinde yaklaşık 13 mm uzunluğunda yüksek dansiteli YC saptandı.

BULGULAR:Hastaya 1 gün sonra sol göz lens korumalı vitrektomi, göz içi metalik paslı YC çıkarılması, lazer fotokoagülasyon, silikon yağı enjeksiyonu, intravitreal vankomisin ve seftazidim enjeksiyonu yapıldı. İlk cerrahiden 3 ay sonra yapılan oftalmik muayenesinde; sol göz görme keskinliği 20/50, biomikroskopik muayenede sol gözde travmatik katarakt saptandı. Hastaya sol göz katarakt cerrahisi ve silikon yağı çıkarılması operasyonu uygulandı. Hastanın travma sonrası 6. ay kontrol muayenesinde; sol göz görme keskinliği 20/20, sol GİB 15 mmHg, biomikroskopik muayenede sol psö dofaki, fundus muayenesinde sol gözde retinanın yatışık olduğu gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Göz içi büyük paslı metalik YC bulunan olgularda, endoftalmi gelişmeden yapılacak olan erken vitrektomi cerrahisinin görsel ve anatomik başarıya katkısı oldukça yüksek olabilir.

Anahtar Kelimeler: Göz içi metalik yabancı cisim, erken vitrektomi, oküler travma

